

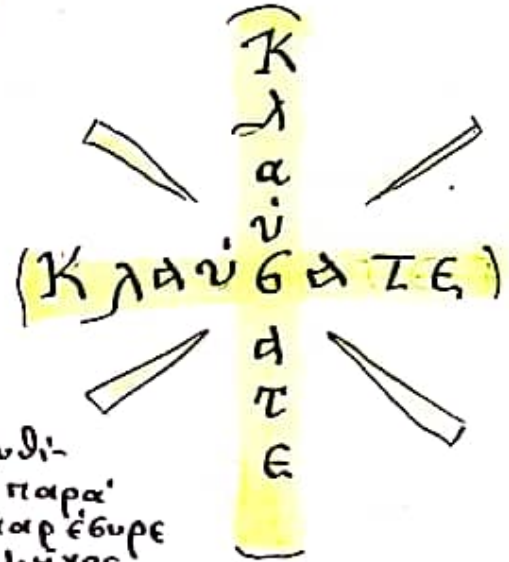
Κάποιος προβκυντής εις τὸς αἰγίους τόπους εἶδε ὄνειρο, ὅτι εὐρέθηκε ἔξω ἀπὸ τῆς μονῆς τῷ ὀβίθ Σάββα εἰς τὰ φεροβόμα. Ἐμπρὸς τῷ ὀχειμαρρος, εἶδε ἀπὸ τὴν ἀνατολήν ναί ἔρχονται διάφορα πουλιά βέ μέγεθος κ' χρυματιθμῶς. Ὁταν ἔφθασαν ἀνω τῷ χειμαρρῷ μία δύναμις τὰ ἔριξε εἰς τὰ ὕδατα κ' τὰ παρέβυραν. Ἐκεῖνα νίκησαν τὴν ὄρμη τῶν κυματῶν κ' ἀφῶ βγήκαν, εἶχαν χρυβά πτερα' κ' πᾶπχλα κ' καΐδιβαν εἰς τὸ ἔδαφος χύρω ἀπ' τὸν θεάνθρωπον κύριό μας, ὁ ὁποῖος ἔστέκετο ὄρδιος πληθίου τῆς μονῆς τῷ ὀβ. Σάββα. Ἦν βυνεχέα ἕνα πολυπληθέτερο βρῆνος πουλῶν ἔρχοταν ἀπ' τὴν ἀνατολή (διάφορα εἶδη κ' μεχέδη) ὅλα ἦταν μαῦρα, (ἄλλο περιβώτερο κ' ἄλλο λιχώτερο). Βυδιβτηκαν κ' αὐτὰ εἰς τὰ ὕδατα κ' παρατῖς προβπαΐειες ναί βωθῶν, τὰ παρέβυρε κ' πνίχθηκαν ὅλα. Τέλος ἕνα βρῆνος, λιχώτερο κ' ἀπὸ τὰ πρῶτα πᾶχλα, ἔρχομενα, πετῶβαν μέ τὸ ἕνα πτερό, τὸ ἄλλο δὲν ἔκινεῖτο. Βυδιβτηκαν κ' αὐτὰ εἰς τὰ ὕδατα, ἔξηλθον φτεροχίτουτας κ' ὦ! τῷ παραδόξῳ!! εἶχαν χρυβά πᾶπχλα κ' πτερα' κ' ὕγιες τὸ ἀδρανές πτερό τῶς. Ἐκαΐδιβαν μαζὶ μέ τ' ἄλλα εἰς τὸ ἔδαφος, κοντὰ εἰς τὰ πόδια τῷ κυρίῳ, ὁ ὁποῖος βρεφόμενος πρὸς τὸν προβκυντήν, ὁ ὁποῖος χονυκκῆνῆς ἦτο ἐνώπιόν τῷ, εἶπε: " Τὰ πρῶτα πᾶχλα εἶναι οἱ χριστιανοὶ πᾶ μέ τὰ ἔργα τῶς κ' τῶν ὀρθόδοξῳ πῖβτη, κληρουμένων τὴν βαβυρία Μῶ. Τὰ μαῦρα πᾶ ἐπνίχθηκαν, εἶναι οἱ ἀμετανόητοι, οἱ ἀπίβτοι κ' οἱ αἰρετικοὶ πᾶ πηγαίνων εἰς τὴν κόλαβη. Αὐτὰ πᾶ πετῶβαν μέ τὸ ἕνα πτερό εἶναι οἱ χριστιανοὶ τῶν ἔβχατων ἡμερῶν, οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχων ἔργα βωτηρίας, ὅμως ἔχοντας τὴν ὀρθόδοξον πῖβτη (αὐτὸ ἕνα πτερό), ἀζιώνονται τῆς θύρανῳ βαβυρίας Μῶ".

Σολμῶν ὁ βωθῳ ἡοβεί!

"Ὁ θέλων ναί λυτρωθῆ ἀπὸ τῖς ἀμαρτίες τῷ, μέ τὸν κλαυθμόν λυτρωταί. Ὁ θέλων ν' ἀποκτηθῆ ἀρεταῖς, μέ τὸν κλαυθμόν ἀποκτὰ αὐταῖς.

Ἡ ὁδὸς τῷ κλαίειν!! αὐτῷ τῶν ὀδῶν παρέδωκαν οἱ ἅγιοι λέγοντες: κλαύγατε, ἄλλη ὁδὸς δὲν ἵπάρχει παραι μόνον αὐτῇ!

« Γίνου χρησῶν... » (Αποκάλ. 3,2)

(..διὰ χριπὸς εἰ. ἄλλυπ. 2008. ἡδ' ὀρος)

Πολλοί λένουν: Διατί ἡ ἀδικία, οἱ πόλεμοι, οἱ ἀδελφείες; Πῶς ταῖ ἐπιτρέπει ὁ θεός;

Ταῖ ἐπιτρέπει ἡ θεία Πρόνοια ἀπό Ἀγάπη πρὸς τὸν ἄνθρωπον. Ἡ ἀνθρώπινη περιέργεια θέλει νὰ γνωρίσει τὶς βουλὰς τοῦ θεοῦ. Ὁ Παῦλος λέγει:

«ἀνεξιχνίαστοι οἱ ὁδοὶ κυρίου»

Δὲν ἐννοεῖ ὁ χοϊκὸς ἄνθρωπος τὰ βχεδιά τοῦ, διότι ἡ ὑπερηφάνεια, ἡ ἄγνοια, ἡ ἀπιστία κ' γενικὰ ἡ ἀπείθεια τοῦ Ἁγ. Πνεύματος ἀπ' τὴν ψυχὴ τοῦ, τὸν τυφλώνουν ψυχικῶς. Ὁ θεὸς ἐδημιούργησε τὰ πάντα «πολύ καλά».

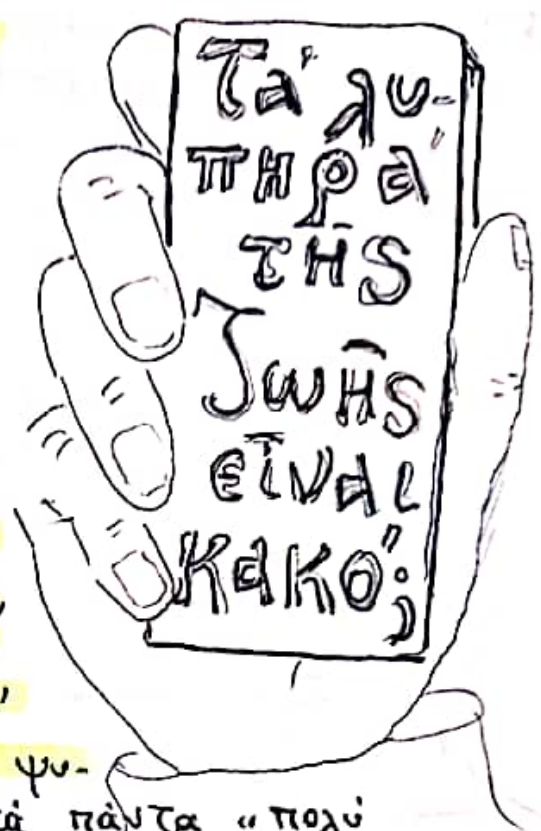
Περιττὴ ἡ ἀμφιβολία κ' ἡ κριτικὴ! Ζήτω ὦ ἄνθρωπε, κ' νὰ σποτάσῃς εἰς τὸν θεὸν ὅπως ὁ πηλὸς εἰς τὰ χέρια τοῦ ἀρχειοποιήτο. Ἀκόμη κ' ὁ θάνατος πῶς ἔχει αἰτία τὴν ἁμαρτία, φανερῶνει τὴν Πρόνοια κ' Ἀγάπη τοῦ θεοῦ εἰς τὸν ἄνθρωπον.

Μέγας διδάσκαλος φιλοσοφίας ὁ ΘΑΝΑΤΟΣ χαλινώνει τὰ παιδιὰ μας. Ὁ ἀδελφὸς ὑπομένει τὴν θεραπεία τοῦ, δὲν διαμαρτύρεται ἀλλὰ εὐχαριστεῖ τὸν ἰατρὸν. Μᾶς δημιούργει πόνος ἡ θεραπευτικὴ ἀγχωγὴ τοῦ θεοῦ (με' θλίψεις, ἀρρώστειες κλπ.) αὐτὸ

μας ταπεινώνει, γνωρίζομε τὴν ἀδυναμία μας κ' μετανοοῦμε.

«Παλαιότερα εἶναι ὁ παρὼν θίος, ἀχώνυμος, βαφείον ἀρετῆς» (Χρυσοστόμ.). Ὁποῖος ὑπομένει τὰ λυπηρὰ τῆς ζωῆς κ' δοξάζει τὸν θεὸν τερῶντας τὶς ἐντολὰς τοῦ

θεοῦ ταῖ ἀγαθὰ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ! Τί εἶναι οἱ πρόβκαιρες δουλοπρεπείες τῆς παρθένου ζωῆς ἐμπρὸς εἰς τὸν αἰώνιον χαρὰ τῆς ἀνεσπερῆς ἡμέρας τῶν ἐπαφρανομένων κ' ἀπαύστως δοξο. λογόντων τῶν ἐν Τριάδι θεῶν ἡμῶν;

Κάποιος προβκυνητής εἰς τὴν αἴθρᾳ τῶν τοπῶν εἶδε ὄνειρο, ὅτι εὐρέθηκε ἕξω ἀπὸ τῆς μονῆς τῶ ὀβιδ Σάββα εἰς τὰ περοβοῦμα. Ἐμπρὸς τῶ ὁ χείμαρρος, εἶδε ἀπὸ τὴν ἀνατολὴν νὰ ἔρχονται διάφορα πούλια βέ μέγεθος κ' χρωματιβῆς. Ὅταν ἔφθασαν ἀνω τῶ χείμαρρὸς μία δύναμις τὰ ἔριξε εἰς τὰ ὕδατα κ' τὰ παρέβυραν. Ἐκεῖνα νίκησαν τὴν ὄρμη τῶν κυμαίων κ' ἀφ' ὧ βῆκαν, εἶχαν χρυβὰ πτερα κ' πᾶπῆλα κ' καϊδῖβαν εἰς τὸ ἔδαφος γύρω ἀπ' τὸν θεάνθρωπον κύριό μας, ὁ ὁποῖος ἔβτεκετο ὄρδιος πληθίου τῆς μονῆς τῶ ὀβ. Σάββα. Ἐν συνεχείᾳ ἕνα πολυπληθέστερο βῆνος πούλιων ἔρχόταν ἀπ' τὴν ἀνατολὴν (διάφορα εἶδη κ' μεγέθη) ὅλα ἦταν μαύρα, (ἄλλο περιβώτερο κ' ἄλλο λιγώτερο). Βυδῖβθηκαν κ' αὐτὰ εἰς τὰ ὕδατος κ' παρὰ τῆς προβπαθῆεις νὰ βωθῶν, τὰ παρέβυρε κ' πνίχθηκαν ὅλα. Τέλος ἕνα βῆνος, λιγώτερο κ' ἀπὸ τὰ πρῶτα πᾶγια, ἔρχόμενα, πετῶβαν μέ τὸ ἕνα πτερό, τὸ ἄλλο δὲν ἔκινεῖτο. Βυδῖβθηκαν κ' οὕτω εἰς τὰ ὕδατος, ἔξῆλθον φτεροδῖβοντας κ' ὦ! τῶ παραδόξῃ!! εἶχαν χρυβὰ πᾶπῆλα κ' πτερα κ' ὕγιες τὸ ἀδρανές πτερό τῶς ἔκαϊδῖβαν ματῖ μέ τ' ἄλλα εἰς τὸ ἔδαφος, κοντὰ εἰς τὰ πόδια τῶ κυρίῳ, ὁ ὁποῖος βτρεφόμενος πρὸς τὸν προβκυνητήν, ὁ ὁποῖος γονυκλινῆς ἦτο ἐνώπιόν τῶ, εἶπε: „ Τὰ πρῶτα πᾶγια εἶναι οἱ χριστιανοὶ πᾶ μέ τὰ ἔργα τῶς κ' τῶν ὀρθόδοξῆς πίβτη, κληρουσῆν τὴν βαβυβείᾳ Μῶ. Τὰ μαύρα πᾶ ἐπνίχθηκαν, εἶναι οἱ ἀρετανῶν, οἱ ἀπίβτοι κ' οἱ αἰρετικὸὶ πᾶ πηγαίνου εἰς τὴν κόλαβῆ. Αὐτὰ πᾶ πετῶβαν μέ τὸ ἕνα πτερό εἶναι οἱ χριστιανοὶ τῶν ἐβχάτων ἡμερῶν, οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχου ἔργα βωτηρίας, ὅμως ἔχου τὴν ὀρθόδοξον πίβτη (εὐὸ ἕνα πτερό), ἀξιώνου τῆς οὐρανῖβ βαβυβείᾳς Μῶ. „

“ ὁ θέλων νὰ λυτρωθῆ ἀπὸ τῆς ἀμαρτιῆς τῶ, μέ τὸν κλαυθμόν λυτρῶται. ὁ θέλων ν' ἀποκτηθῆ ἀρεταῖς, μέ τὸν κλαυθμόν ἀποκτὰ αὐταῖς.

Ἡ ὁδὸς τῶ κλαῖειν!! αὐτῆ τῶν ὀδῶν παρῖδωκαν οἱ ἅγιοι λέχοντες: κλαύβατε, ἄλλη ὁδὸς δὲν ὑπαρχει παρὰ μόνον αὐτῆ!

« Γίνου χρησῶν » (Αποκάλ. 3,2).

Αὐτὰ πᾶ πετῶβαν μέ τὸ ἕνα πτερό εἶναι οἱ χριστιανοὶ τῶν ἐβχάτων ἡμερῶν, οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχου ἔργα βωτηρίας, ὅμως ἔχου τὴν ὀρθόδοξον πίβτη (εὐὸ ἕνα πτερό), ἀξιώνου τῆς οὐρανῖβ βαβυβείᾳς Μῶ. „

(..διὰ χείρῶς τῶ ἁγίου. 2008. ἡγ. ὄρος)

• **Ευταφία** τον
θεαυτὸν. **Καχὸν**
εὐταφίου ἢ **εὐ-**
γεβεία, ἡ **τήρη-**
σις τῶν **ὀρ-**
θοδόξων
παραδό-
σεων.
Πλάτιβον
μέτην **πτω-**
χεία τῶ
Χριστῶ
 (= **ἀγα-**
πή,
πίστη,
ἀναμαρ-
τησία,
τολμειώ-
ση, εὐχή,
συπομονή.)
 — † —

Ὁ **σαπρικός** **δδηγόμενος** εἰς τὸ
μαρτύριον, **μνησικακῶν** **ἀρνεῖται**
ναὶ **δυσχωρῆσει** τὸν
Νικηφόρον. Ὁ **σα-**
πρικός **ἐνώπιον** τῶν
τυραίνων **ἀρνεῖται**
τὸν **Χριστὸν**. Ὁ
Νικηφόρος **ὁμολο-**
γεῖ τὸν **Χριστὸν**,
ἀληθινὸν **θεόν**, **ἀρνε-**
μένος **ναὶ** **δυσδιάβει**
εἰς τὰ **εἶδωλα** **κ' ἐγι-**
νε **μαρτύρας**.

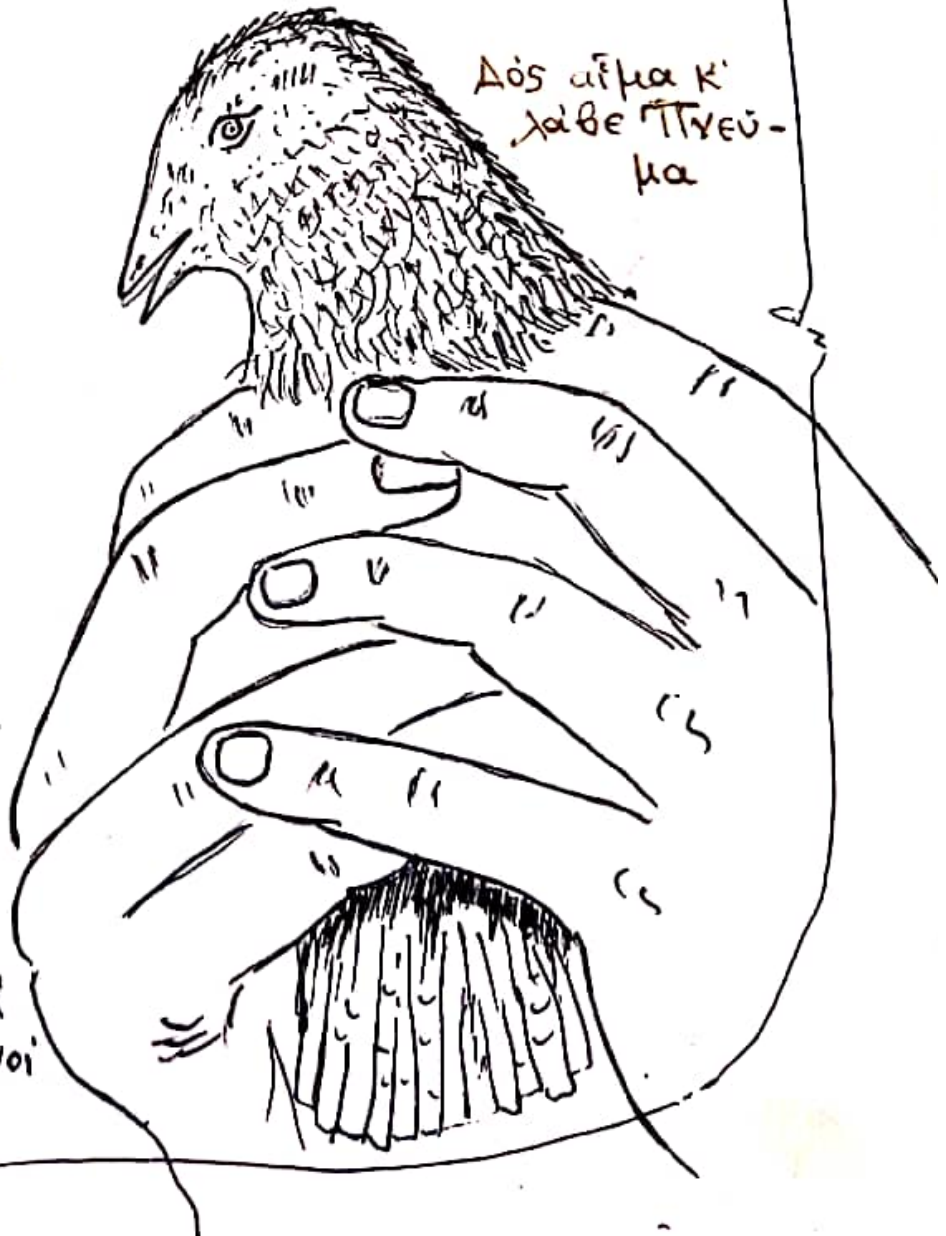

« **Οὐκ**
δοφθῆν
ἐνώπιόν **μὲ** **κενός**, **λέγει** ὁ **θεός**
διὰ τῶ **Μωϋσέως**. **Ναὶ** **μὴν** **ἔρθεῖς**
εἰς τὸν **ναόν** **μὲ** **(ἢ** **εἰς** **προσευχὴν)**
κενός, **ἀκαρπός**, **ἀλλὰ** **ἔχε** **δυνείδην**
καθαρή, **ἀγαθοεργίαι**, **ἀγνεία**, **εὐχή**
ὑπομονή, **φυλάττων** **τὴν** **ὀρθόδοξην**
παραδόσθην. « **Ὅς** **γίνεται** **ἡ** **ἐλεη-**
μοσύνη **ὅ** **αἴ** **τὸ** **ὑπέρημα** **ὅ** **κ'**
μὴ **ἐκ** τῶ **περιβεῦματος**. « **Χρι-**
στὸν **θρέψεις** **κ'** **τρέφεις**, **τὸν** **πτω-**
χὸν **τρέφων**. « (Ἀγ. Γρηγ. Θεολόγος)

Ἀπὸ τῶν ἐφημερίδα τῆς μετεωρολογικῆς τῶν
ἐλευθέρων πολιορκημένων, "Ἑλληνικά Χρονικά"

«... Δέκα μῆνες
πέρασαν ἀφ' ὧν
ὁ Ρεβίτ - παβῶς
ἐπιχειροῦσεν εἰς
τὰ τείχη μας
μέ εκατό χιλιάδες
βόμβες κ' ὀπλίτες
ἐκεραυνοβόηθεν
τὸ ἔχυρμά μας..
... ἔφοδοι συνεχῶς
κ' μάχες ἀπὸ ξυρῶς
κ' σαγαβῶς, δέν
μᾶς ἀφύβαν νὰ
λαθῶμεν καθόλα
τὴν ἀναπνοὴν μας.
Χίλιοι πεντακόσιοι
ἀδελφοὶ μας κατέ-
βησαν εἰς τὴν τὰ-
φῶς .. καθ' ἕνα
τὸ μέγα κ' τρομέ-
ρον τὸ σταδίου
ἢ ἑυρώπη ἔστειθη
ἀτάραχος .. ἔδω-
ρυθάν τὴν ἀγῶνας
μας ὡς ἀπεληθμένους.
Ἀλλοίμονο ὄμως!
κατέβησαν διδύμους
τὴν βραχίονές μας
κ' μᾶς ἔδωσαν καρ-
τερία .. ἢ Ἀγάπη
ὑπὲρ τῆς πατρίδος
μας, ὁ ὑπὲρ χρι-
στῶ ἔρως κ' ἢ
ἀπόραβις μας νὰ
ἰδῶμεν χρεῖσταινοί

ἐλεύθεροι ἢ νὰ
λαθῶμεν. τὸ ἔχυρμά μας
κατέβη, αἱ οἰκίαι κα-
τεδαφίσθησαν, οἱ ἀδελφοὶ μας
ἐταφίσθησαν, ἀλλὰ ἢ ἔνδοξος
βημαία τῆς σταυρῶς μένει
κ' κυματίζει ἐπάνω εἰς τὰ
ἔρρειπια καὶ τὴν τὰ-
φῶς .. τὰ βῆματά μας
εἶναι οἱ νέοι προμαχῶνες..
οἱ δυναμῆες μας δέν εἶναι ἀγ-
γες ἀπὸ τὸν θεόν, τὴν πατρίδα
κ' τὴν βραχίονός μας »

Δὸς αἷμα κ'
λαβὲ πνεύ-
μα

Πάντοτε ο

Θεός δίδει καιρόν εις **ΜΕΤΑΝΟΙΑ**

Με τὴν **ραθυμία** ὁ ἀρχὴς χάνει τὴν ψυχὴν τῆς. Ὁ ἀγαπῶν τὰ χιῖνα κ' ἀμαρτωλοὶ εἶναι, δόλος τῆς ἀμαρτίας.

Ὁ κύριος λέγει: "Ἐγὼ εἶμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου, ἦλθον εἰς τὸν κόσμον διὰ νὰ ἔχετε ἴωσιν". Ταῦτα ἀκῆδαβα ἢ πόρνη, φοβηθεῖδα μετενόησε κ' ἤλθε..

.. Ἄλλοίμονο εἰς ἐμέ τὴν ἄδωτον κ' ἀμαρτωλὸν .. ἕως πότε θὰ παραμένω εἰς τὴν ἀμαρτίαν; Ὁ εὐδπηχῆνος θεὸς ἦλθε ἐπὶ γῆς δι' ἐμέ. Ἐχθίσει εἰς ἐμέ ὁ ἀναμάρτητος .. συγχωρεῖ τὸς μετανόησας

.. Ταῦτα! εἶπε κ' εὐθὺς ἐκ τοῦ χριστοῦ, **εὐωδία συγχωρήσεως ἦλθε εἰς αὐτὴν** .. τὴν ποτὲ δόλη τῆς ἀμαρτίας, νῦν ἐλευθέραν με τὴν **ΜΕΤΑΝΟΙΑ**. Ἡ χαναναία ἔκραξε: "Ἐγένθον με", .. νῦν ἢ πόρνη βιωπέθε, με τὴν καρδίαν τῆς νοερώς ἴησεθε συγχωρήσει κ' ἤλθε.. με τὸ μῦρο ἤλειψε τὸς πόδας τοῦ κυρίου βρέχουσα κ' με δάκρυα, με τὰ μαλλιά τῆς ἐβόησε αὐτὸς. Μεγάλῃ ἢ προσηφία τῆς .. ἀγάπησε τὰ ὠραία κ' αἰώνια .. ἔλαβε δάρρον ἀπὸ τὰ λόγια τῆς: "Δεῦτε πρὸς με, πάντες οἱ ἀμαρτωλοὶ, κ' αὐτὸς ἀνοίψω ὑμᾶς". Ὁ ζήμων ὁ φαρισαῖος ἀχανακτεῖ, ὄλιθος τὸν ἔρωτᾷ χιὰ τὸς χρεωφειλέτας 500 κ' 50 δυναρίων πῶ ὁ δανειστὴς τὰ ἔχαρισε κ' εἰς τὸς δύο ποῖος θ' ἀγαπήσει περιβότορον. Ὁ ζήμων ἀπαντᾷ: "Αὐτὸς πῶ τὸ χαριτωκάν τὰ 500 δυναρία", κ' ὁ κύριος: "Αὐτὴ ἔβρεξε με τὰ δάκρυα τῆς τὸς πόδας με, ψιλοῦσα αὐτὸς κ' ἤλειψε με μῦρο. Ἐγὼ δὲν μὲ ἔδωκεν ψιχίμα ἀγάπης, οὔτε ἤλειψας τὴν κεφαλὴν μὲ με ἔλαιον. Ἐγὼ εἶμαι ὁ δανειστὴς πάντων, ἂν δὲν ἔχεις ν' ἀποδώσεις τὸ δάνειον, ἰκέτωθον νὰ συγχωρεθῆς. Μὴ βὺ καταδικὸς τὴν καταδικαθρέμ πόρνη καταδικάσεις .. ἢ βὺ χάθε. ἦλθον νὰ χαρίθω τὰ ὑπειρόμενα, ἀρκεῖ νὰ ἴη τὸν θέν δια τῆς **ΜΕΤΑΝΟΙΑΣ**. Ἰδὲ βὺς ἐλευθέρωθα ἀπὸ καθὲ ἐνοχί, μὴ παχὶ ἄλλο χειρόγραφο ἀμαρτιῶν ὑπογράφετε. **κύριε, ὁ θεὸς μὲ, ἐγένθον με** .. κ' εἶπε ὅπως εἰς τὴν πόρνην καὶ εἰς ἐμέ". Ἀφῶντοι!

βὺ αἰ πολλὰ ἀμαρτία, !

(ἀγίθ Ἰωαν. Χρυσοστόμῳ)

“Ποχὸς τῆς συνθέσεως
ὁ παραλογισμὸς”
(Χρυσ.)

“... Τὰ ἄνω **ἴντεϊζε**”
(Κολλησθαεῖς..)
Απ. Παύλ.

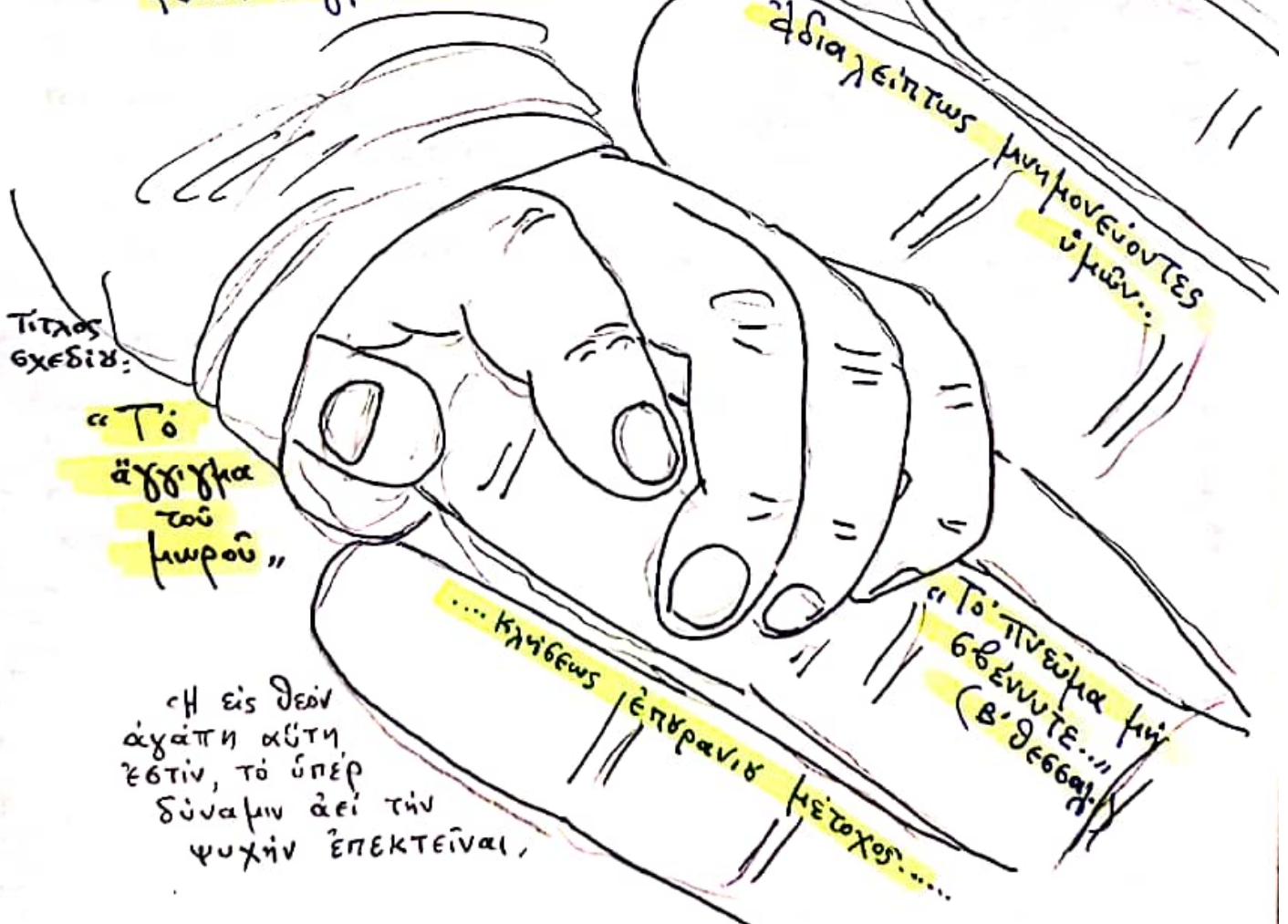
Οἱ ἄγιοι λέγουν, ὅτι εἶναι
μεγάλῃ ἀρετῇ, ὅταν κά-
ποιος ἔχει ἐχθρὸς τῶς ἐχ-
θρὸς τῶ θεῷ ἢ τῶς
Αὐτῷ φίλος, φίλος. Ὅπως
κακία μεγάλῃ εἶναι ὅ-
ταν τῶς φίλος τῶ θεῷ
ἔχει ἐχθρὸς ἢ τῶς ἐχ-
θρὸς Αὐτῷ φίλος.

“Ἐπιστεύεις πάν-
τα πάσχει. εἰ
δὲ μὴ πάσχεις,
οὐ πιστεύεις”
(ἀγ. Γ. Δαμασκ.)
- Ρ. Γ. 95, 905 -

φίλοι θεοῦ = οἱ ἄγιοι ἢ οἱ
ὀρθόδοξοι, βαδίζοντες εἰς
τὰ ἴχνη αὐτῶν. Ἐχθροὶ
τῶ θεῷ οἱ αἰρετικοί, οἱ
ἁμαρτωλοὶ ἢ οἱ περιπα-
τέμενοι αὐτῶς..

“Τὰ παθήματα τε-
λείωσις ἢ αἰτία τῶς
σωτηρίας”

Τὸ μυστήριον τῆς ἀνομιᾶς =
διδασχῆς αἰρετικῶν ἢ τὰ
ψευδῆ δόγματα αὐτῶν.

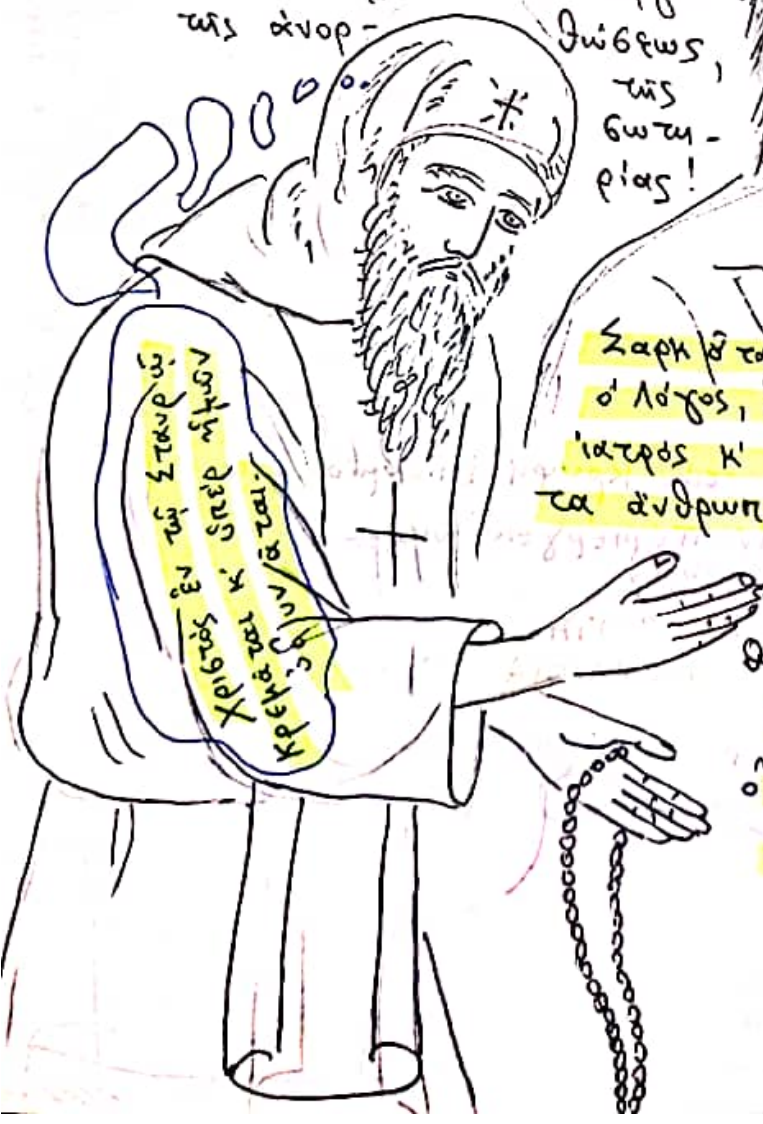
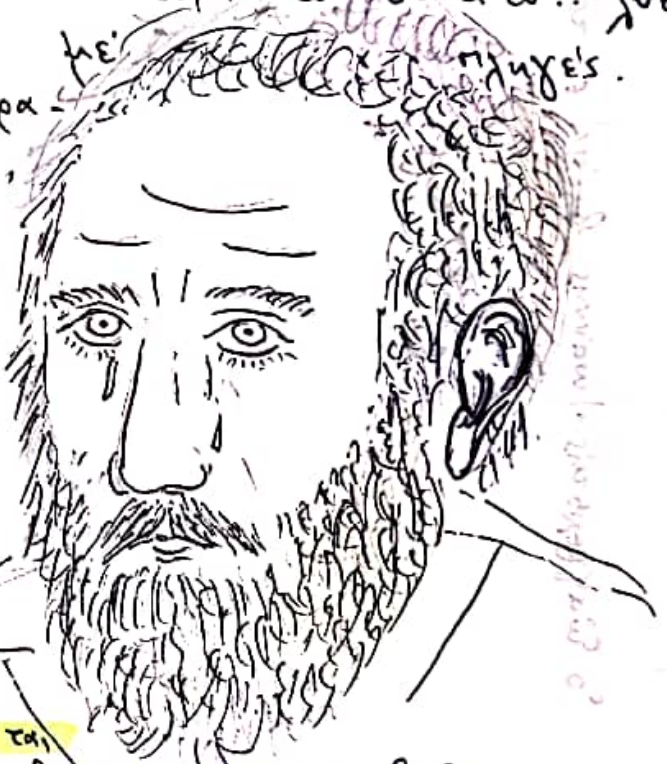
"Ανδρ" εκ του λογου αγ. Νικου καθαγια
εις τα παιδια τω κυριω

'Ακουε ουρανε κ' παντες οι αγγελοι ... ο Δεσπο-
της επι τω παιδος! **Ειδε η γη θεαμα υπερ**

παντος θαυματος, ανωτερον λογισμων, γυμνον θεον εις αγωνα
θανατου δια των βωταρια του ανθρωπιου γενους, ως επι μεγαλο
θεατρο της οικουμενης. Πολλα τα δωρα του θεου εις της
ανθρωπου, το μεγαλλον εμως ειναι η εν βαρκι παρθεια τω
θεω λογου επι της, η ταπεινωσις τα, των εαυτων τα εδωκε
εις θανατον σταυρικον δι' ημας! Δια να κηρυκομηθει ο
ανθρωπος των θεων! ω! της μεγαλης εμεργειας!
Ληει ο θεανθρωπος τα δεσφα τω θανατω.. χυει

σταυρωμενος κ' αποθνησκων
ο ανθρωπος με των παρα-
κοι επεβε, επρεπε ο θεω,
διστι δεν υπηρχε τροπος
ανθρωπινοσ υ' αναρωθει κ'
να διορωθει εμα τα' κακα
να αναρωθει το ερχον
ως ανωρ-

θωβως,
της
βωτα-
ριας!

η θανατωση
εν τω σταυρω
κ' η ανωτατη
κ' η ανωτατη
κ' η ανωτατη
κ' η ανωτατη

Σαρκ εσται
ο λογος, δω εσται, νικα! ο θεω χυειται
ιατροσ κ' φαρμακον δια των νεκρωθεν-
τα ανθρωπων. ο τωρανος διαβοχοσ νικα-
ται απο των ανακαρτιτων κ'
αχιδινον ανθρωπων. ο θεαν-
θρωποσ χριτωσ παθων!!
Τησ καταρας ημεισ αιτιοι, κ'
ο λυτρωτησ εις των σταυρον
αποθνησκει βαρκι!!

ο Σωαγγελιστής Ιωάννης βλέπει εις τὸ ὄραμα τὸν ἕφιππο θάνατον (ἀποκάλυψις)

« Θέξετε να μάθετε τὴν κρυφὴ ἐπιθυμία μου;
θα ἱκανοποιήσω τὴν περιέργειά σας..
ΕΙΜΑΙ ἈΜΑΡΤΙΟΣ

ΔΙΨΕ ΓΙΑ
ΜΕΤΑΝΟΙΑ. ! >>

(ἀγγέλιος
μαρτυρῶν εἰς τὸν κόσμον)

"Εν παιδί ευλογία πνευματική" (Εφ 6:15)
 δηλ. ἕγιες ἀθάνατος, ἐλεύθερος, υἱός
 ἀδελφός, συγχληρονόμος κ'
 θυμβασιλεύεις..

ΘΕΑ ΤΩ ΘΕΩ
 ΠΑΝΤΩΝ ΕΝΕΚΕΝ

ΕΝ ΦΥΛΑΚΉ ΕΝΤΟΛΩΝ

Ανώφελα πάντα μη βοηθούσας θεοί...

Ἡ ἁμαρτία εἶναι τροφή τῶ θανάτου. Πικροὶ τὰ φάρμακα, ἀλλὰ ὁ ἀδελφὸς ὑπομένει, μὲ τὴν ἐλπίδα τῆς υγείας.
 "Ὁρθῶς βαδίζε"
 δηλ. μὴ ἀμφιβαλεῖς - ἀπιστεῖς..

Μέγα ἀγαθόν, ἢ ἐπιγνώσις τῶν ἁμαρτιῶν κ' προβουχὴ δι' αὐτὰς. Μνημόνευε τίς ἁμαρτίες σου κ' δὲν θ' αἰδικήσῃς τὸν πλησίον σου. Εὐαρεστεῖς τὸν θεόν. Ἔδωκε μέγα ἀγαθόν!

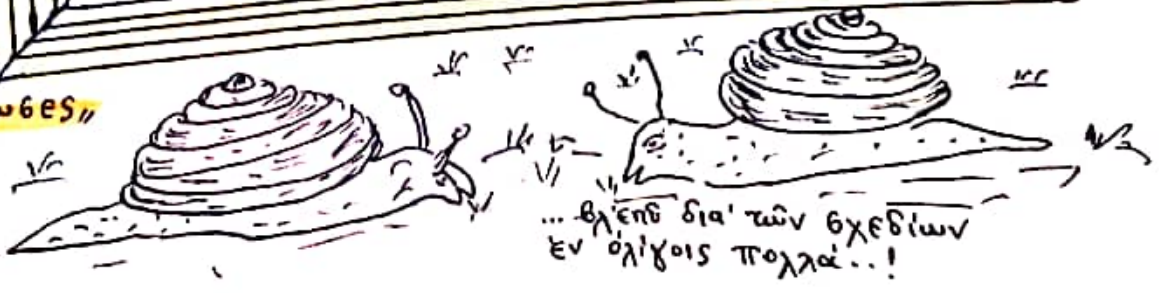
"Εὐδοκῶ ἐν ἀδελφείᾳ - λέγει ὁ ἀπ. Παῦλος, "δηλὰ δὴ ἀναπαύομαι - χαίρομαι εἰς τίς θλίψεις.. Ἡ ἐπιγραφή ἐπὶ τῷ σταυρῷ: "Ἰησοῦς Ναζωραῖος, βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων" αὐτὸ εἶναι "τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον, ἔνικ' ἡμεῖς ὁ δὲ διὰ τοῦ θανάτου ἡμεῖς ἐδώθημεν. "τῷ μωσαίου Αὐτῶ ἡμεῖς ἰάθημεν" (Ἡ γαίης). "Ζητούνται κ' μεθ' ἐσθίουται σὺν ἡμῖν" (ῥεθμῆ). Δὲν λέγει μεθ' οὐδὲ, ἀλλὰ σὺν (= τῶν θεῶν κοινωνία)

Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως οἱ ἔξ ἀριστερῶν θα ἀκούθων: "πορεὺ εἶδε ἀπ' ἐμῶ οἱ κατυραμένοι.." ὄχι διότι ἔπραξαν, καὶ τὸ κακόν, ἀλλὰ διότι ἀμέλησαν ἔρχων ἀγαθῶν. Ὁ βίος τῶν ἁμαρτωλῶν δείχνει τὰ τερνὰ τῆ παρόντος βίβ-αιῶνος. Ὁ βίος τῶν δικαίων φανερῶν τὰ ἀγαθὰ τῶ μέλλουτος αἰῶνος.

Οἱ εἰδωλογράτες σταυρῶν τὸν μάρτυρα ἄρ. καρπο. Τὸν ἐρωτῶν διατί χαμογεῖς, κ' τὸς ἀπαντᾷ: "εἶδα τὴ δόξα τῆ κυρίας μὲ κ' χαίρομαι" κ' λέγοντας: "Σ' εὐχαριστῶ, κίριε, ὅτι ἐμέ τὸν ἁμαρτωλὸν μ' ἀξίωθες τῆς μερίδος τῶν μαρτύρων, παρέδωκε τὴν ψυχὴν τῶ! ὦ! μυστήριον! τὸν θανάτου κ' δοξολογεῖ τὸν χριστὸν, τὸς ἀγίους, τὴν θεοτόκον! Συχῶρετ' τὸς θανάτου βίβες... ὦ ὑπόδειγμα Ἰωῆς. -

Σταυρῶν θλίψεῖς ἢ ἀσφαλισμοί... ἐν τῇ γενεῇ τῆ πλάστουτῆς κ' ἐν τῇ κατὰ χριστὸν θλίψει ἢ ἀσφαλισμοί

Πολλοὶ εἰς βρωπιῶν κ' βοῶν βιγῶν: "Κύριε πολλὰ κίς ἐναυαγήβα, ἀλλὰ μὲ τὴν εὐχὴν ὡς ἀγκυρα μ' ἔσωθες"

Χαίρε θεοτόκε, η πηγή
της πλυσίας χρηστότητας.

"Ενεδύθη
τόν Χριστόν εις
τό Βάπτισμα, δεί-
ξον δια των άγαθών
έρχων ούκ ορθοδο-
ξία πίστεως, τον άληθι-
νό θεό πού κατοικεί
στην ψυχή ούκ"
(αγ. Γρηγόρ. Νύβης)

Εύλογία είναι η έρ-
χαβία των θείων εν-
τολών. Κατάρτα είναι η
άπραξία αυτών. Ο
τηρών το εύαγγελιο,
αυτός είναι ο γινώσκων
εαυτόν, δια τού θείου
φωτισμού.

"Τό να μη προ-
βάλλω τον
πληθύνον
γεννά
την τα-
πεινώ-
σιν."

ΥΠΕΡΑΓΙΑ
ΘΕΟΤΟΚΕ
ΣΩΣΟΝ ΗΜΑΣ

ΘΩΞΑ ΤΩ ΘΕΩ
ΠΑΝΤΩΝ ΕΝΕΚΕΝ

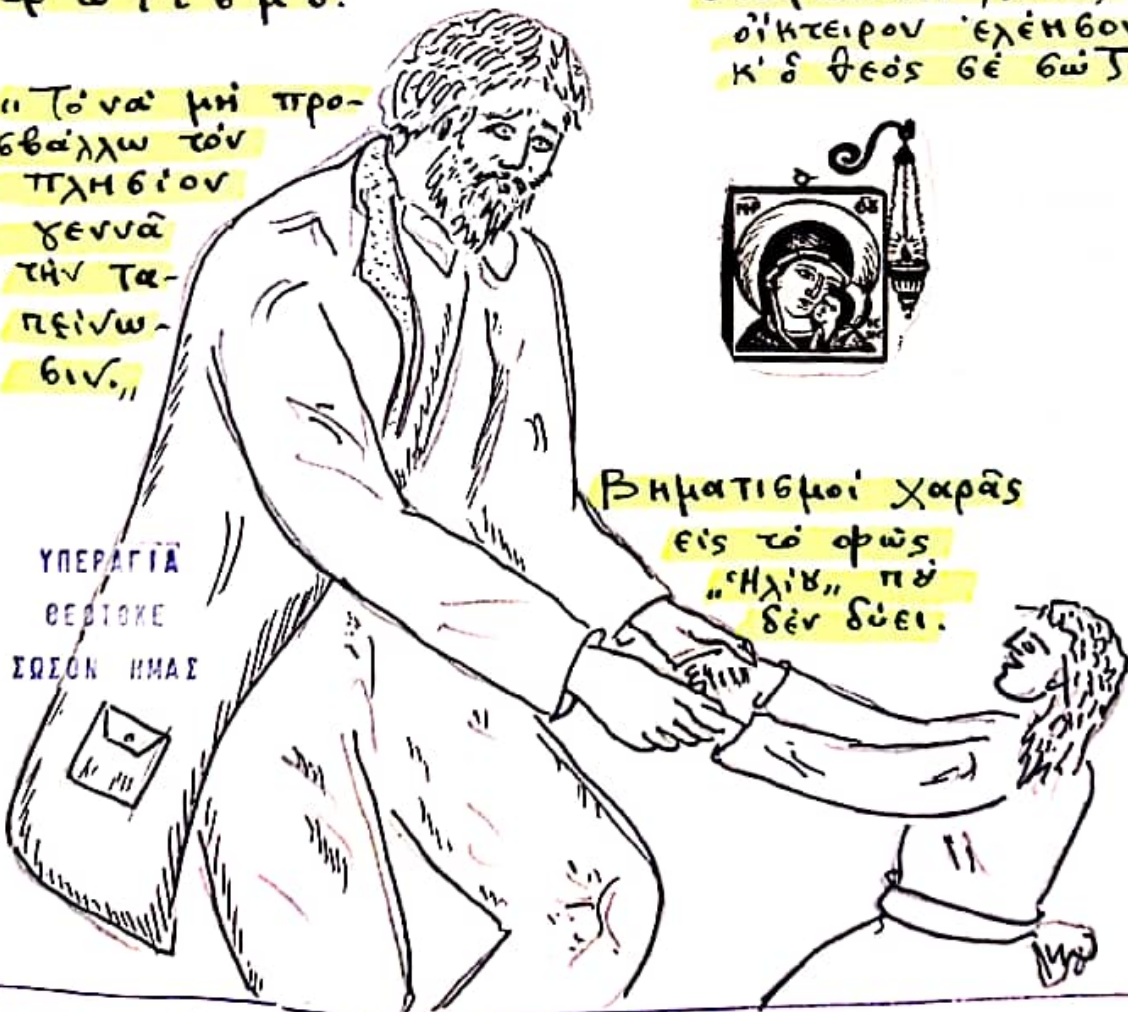
"Τό βώμα
μή μεμβραίνη κ' τό
αίμα μή μελαίνη, για να
γράφω ΟΧΙ εις την κα-
κοδοξία κ' άμαρτία"
(οβ. Θεόδωρ. Στά-
δίτης)

"Έργαίω
άνθρωπε, την "χήν,"
ό θάνατος έχοι ζει."

Ποίημα: Ειρήνη θέλεις
κ' ή χαρά, να ναι πάν-
τα μαζί ούκ; Έχε ΕΥΧΗ,
ταπεινώση, έγκρατεια
και νήψιν. Σύπομεινον
τόν κύριον για να βέ-
στεφανώβει, Δός,
οϊκτειρον έλεησον
κ' ο θεός βέ βώζει.

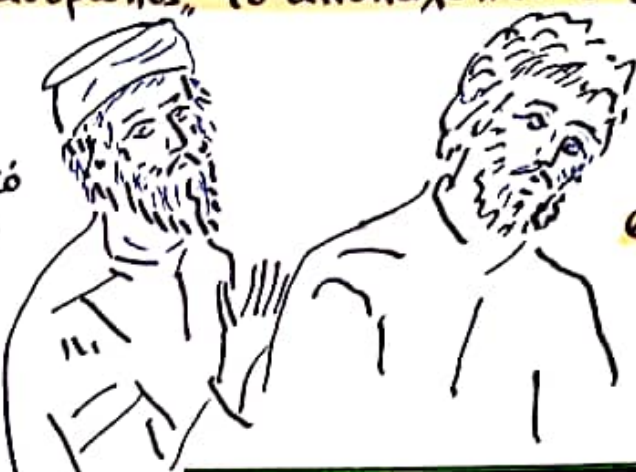

Βηματισμοί χαράς
εις τό φώς
"Ηλίθ," πού
δέν δύνει.

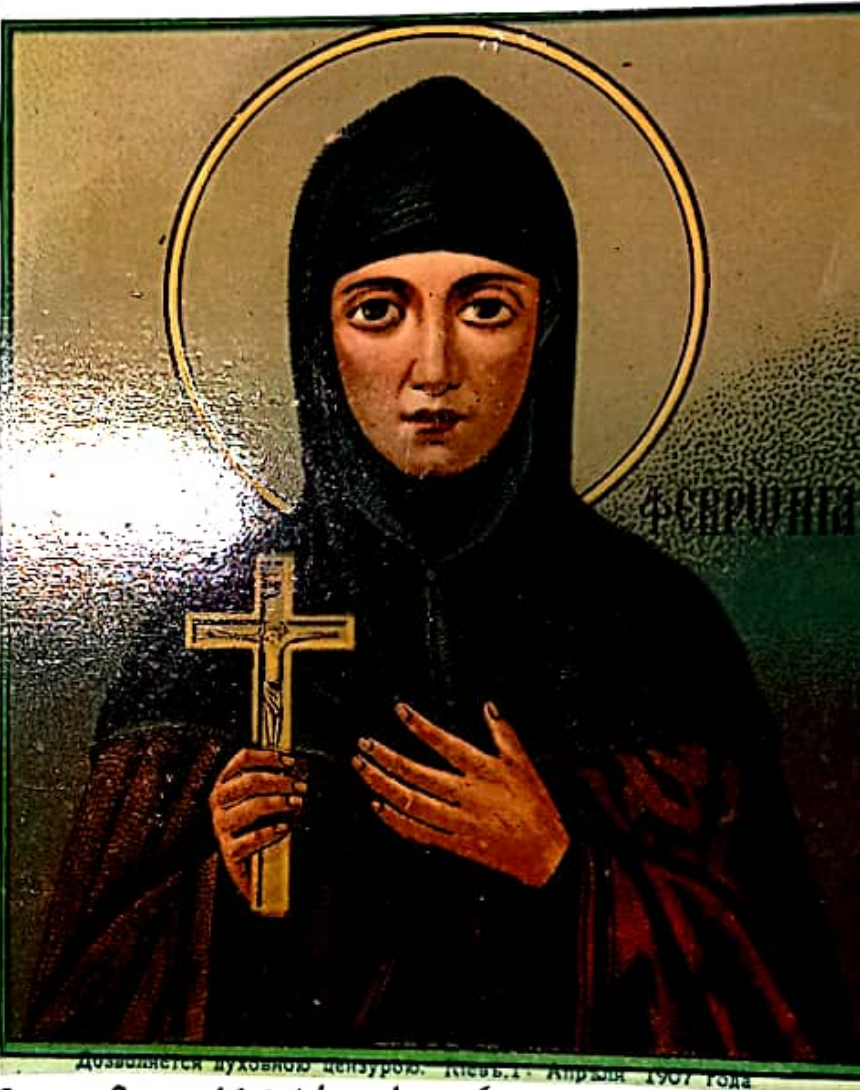
"Συνεπορεύετο αυτοίς (πρός Ἑμμαὺς) ὁ Σωτὴρ,"
 τὸ μυστήριον "ἄνθρωπος," τὸ ἀποκαλύπτει ὁ Θεάνθρωπος!

"Τι τὸ τὸ μα-
 καριώτερον,
 τὸν >1168ν
 ἔχειν
 συνοδοπόρον;
 (Χρυσοστός)"

Ὁ Πέτρος ἦτο
 πρίγκηπας εἰς τὸ
 Μόρομ Ρωββίας
 τὸ ἔτος 1203,
 κυβερνοῦσε μὲ
 Χριστιανικὴ ἀ-
 γαπή. Ἀρρώ-
 στικῆ βαρεία,
 μόνο ἢ πτωχὴ
 φεθρῶν, τὸν
 θεράπευσε μὲ βο-
 τανα. Ὁ Πέτρος τὴν
 ἔνυμφευσεν, οἱ δὲ
 τὸν ἔδιωξαν. Τὸ νε-
 ρὸν Τευγαρί ἔφυγε
 εἰς ἄλλην ἐπαρχίαν.
 Σύν-
 τωμᾶ μετανόησαν
 καὶ τὸν ἔπανέφεραν
 εἰς τὸ
 θρόνον. Ὁ Πέτρος
 καὶ ἡ φεθρῶν
 ἀφιέρωσαν
 τὰ πάντα εἰς ἀγαθο-
 ἐργίας. Ἐγένετο
 ἀγγελικὴ
 ἰσχύς ἐπὶ τῆς
 γῆς.

Τὴν 25 Ἰουνίου 1228
 ἐκοιμήθησαν ἐν κυρίῳ
 καὶ οἱ δύο εἰρηνικαὶ ἀ-
 φῶδες προηγούμενος ἔχι-
 ναν μοναχοὶ μὲ τὰ ὀ-
 νόματα Δαυὶδ καὶ
 Εὐφροσύνη. Τὸ
 1552 ἡ Ρωββικὴ Ἐκκλη-
 σία ἀνεκήρυξε αὐτοὺς
 ἁγίους. εἶναι πρόβατοι
 τῶν νεοσύμφων.

Ψυχὴ μὲ συνοδοπορεῖς μὲ Χρι-
 στὸν ἢ τὸν ἐχθρὸν; θα' ἀπαλ-
 λαγῆς ἀπ' ὅλα τὰ κακά ὀ-
 ταν διώξεις τὴν φιλαυτία
 (= φιλία σώματος). Ἀρετὴ
 καὶ γνώσις, γεννᾶ ἀθανάσιον.
 Ἀπάθεια εἶναι ἀκίνησις ψυ-
 χῆς πρὸς ἁμαρτίας-πονηρὰς δο-
 χιθμῶς. Αὐτὸ μόνον δια τῶ θεοῦ
 κατορθῶται.

"ἦχος πλ. α'
 "Ἐλευθερία ἀληθι-
 νή, ἡ τῶν παθῶν
 ἀπαλλαγὴ"

ΒΟΕΑ ΤΟ ΟΕΘ
 ΠΑΝΤΩΝ ΕΝΕΚΕΝ

Χαίρε θεοτόκε Μαρία
 ή λαμπάς ή άββεβτος,
 ό βτέφανος τής παρθενί-
 ας, τό βκήπτρον τής όρ-
 θοδοξίας, τό χωρίον τώ αίχωρήτθ, ή
 μήτηρ κ' παρθένος, δι' ής ή
 άγια Τριάς δοξάζεται,
 δι' ής βταυρός τίμιος όνομάζεται κ' προ-
 βκυνείται εις πάβαν τήν οίκυμένην,
 δι' ής δια'βολος φυγαδεύεται,
 δι' ής πάβια κτίσις εις
 επίγυνωβιν άληθείας ήλθεν,
 δι' ής έκκλησία θεμελιύται,
 δι' ής έθνη όδηγούνται εις
 μετάνοιαν.

Τι πολλά λέγω; δι' ής ό μο-
 νογενής γίός τθ θεθ έλαμψε
 τοις έν βκότει θανάτθ ..
 δι' ής νεκροί βχειρονται .. και
 τισ δυνατός ανθρωπων, λέγειν
 τήν πολυμυνητον Μαριαν;
 ώ! τθ θαύματος! βκηπληζ-
 τει με τό θαύμα! (αγ.
 κύριλλος άλεξανδρείας)

ώ βέβποινα Πα-
 ύμνητε, λιμην τής
 μετάνοιαις, έαρ
 λαμπρόν μυρί-
 πνοον φώτι-
 βόβ με, τόν
 άβώτον ...

"Φάγετέ με, τήν
 ζωήν κ' ζωέσθε,
 τθτο θέλω, διόι τθ-
 το ήλθα, ίνα ζω-
 ήν έχετε. φα-
 γετε τόν έμόν
 άρτον,
 έχω ει-
 μι τής
 ζωής ό
 άρτος
 πιετε
 οίνον
 έχω ειμι
 τό πόμα
 τής άθα-
 ναβίας"
 (αγ. κύριλλ)

"Ο Ζητών άνεβιν εις τόν
 καιρό τών αγώνων, άβτε-
 φάνωτος μένει. Ο
 φιλάρετος πάν-
 τα τα πε-
 ριττά
 περι-
 κόπτει.
 γενθ πολίτης
 τθ μέλλοντος
 αιώνος, ίνα
 όταν
 φθάβεις εκεί
 μη ως ξένος αγνοή-
 θεις, άλλι ως φίλος
 τιμηθείς εις τα δεξιά
 τθ κυριθ. τότε βε-
 φανωθήβεται ή όρδο-
 δοξος ζωή βθ. Μαί-
 κάριοι, οι τόν καχόν αγώνα
 τελέβαντες .. μακάριοι
 οι άκθοντες: "δευτε οι
 εύλογημένοι τθ πατρός Μθ .. κλη-
 ρονομήβετε τήν βαβιλείαν Μθ..."

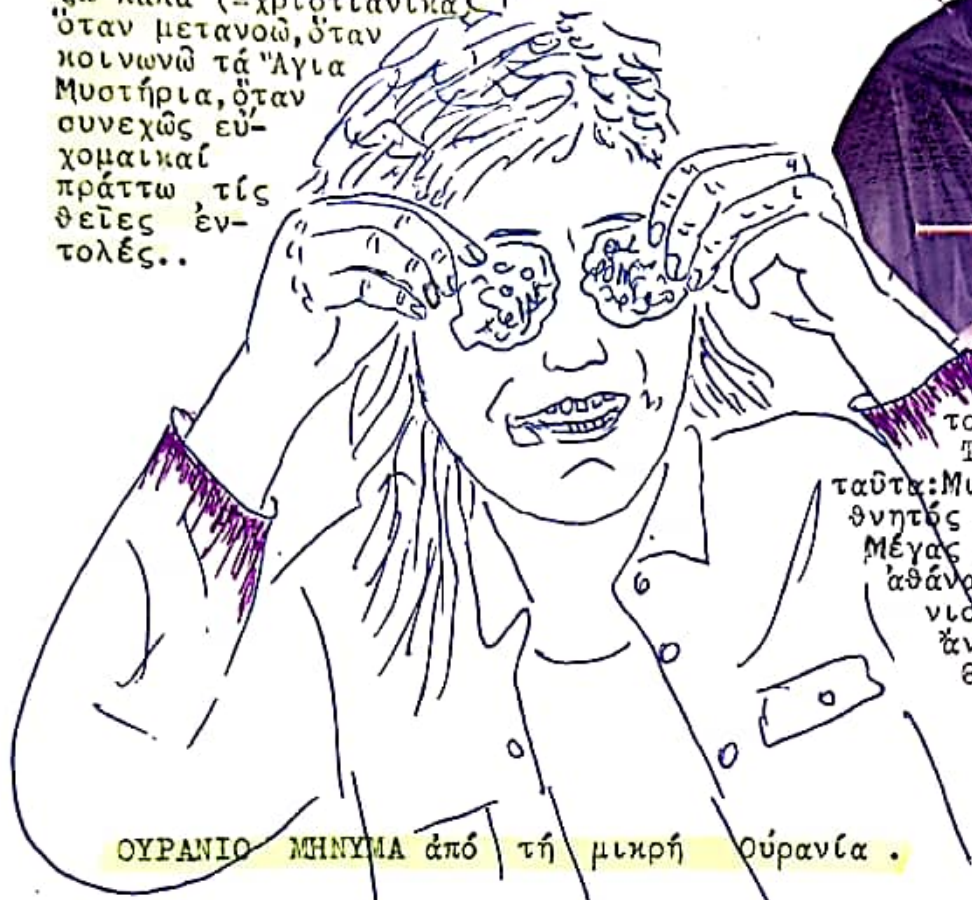
"Προβπαθόμε τό
 χάος να τό κά-
 νουμε κάλλος"
 (σελεριφ θεοδώ-
 ρητος άδιορείτης)

Μυστικοί
 βχεδιαβμοί "χι" (1,2,3)
 κλάδων δένδρθ
 πένθθς,
 μέ άρωμα κ'
 καρπύς
 χαράς..

Μη ως ξένος αγνοή-
 θεις, άλλι ως φίλος
 τιμηθείς εις τα δεξιά
 τθ κυριθ. τότε βε-
 φανωθήβεται ή όρδο-
 δοξος ζωή βθ. Μαί-
 κάριοι, οι τόν καχόν αγώνα
 τελέβαντες .. μακάριοι
 οι άκθοντες: "δευτε οι
 εύλογημένοι τθ πατρός Μθ .. κλη-
 ρονομήβετε τήν βαβιλείαν Μθ..."

Ἡ μικρὴ Οὐρανία, παίζοντας σκεπάζει μὲ τὰ δύο φωμάκια τὰ μάτια τῆς λέγοντας: "Μητέρα, μητέρα, βλέπω καλά μὲ τὸ φωμί." ὦ! μεγάλη ἀλήθεια. Βαθὺ τὸ νόημα τῶν παιδικῶν αὐτῶν λόγων... δηλ. βλέπω καλὸ ζῶ καλά (=χριστιανικά) ὅταν μετανοῶ, ὅταν κοινωνῶ τὰ Ἅγια Μυστήρια, ὅταν συνεχῶς εὐχομαι καὶ πράττω τίς θείες ἐντολές..

"Ἐκείνα μετὰ τοῦ κάτω κόσμου". Τοῦ κάτω κόσμου ταῦτα: Μικρός, ταπεινός θνητός καὶ ἐπίχειος.. Μέγας καὶ ὑψηλός καὶ ἀθάνατος καὶ ἐπουράνιος, ταῦτα μετὰ τοῦ ἄνω κόσμου καὶ τοῦ θεοῦ. Τοιοῦτος ὁ ἄνθρωπος!!!

ΟΥΡΑΝΙΟ ΜΗΝΥΜΑ ἀπὸ τῆς μικρῆς Οὐρανίας .

Ὅποιος ἐργάζεται τὸ καλὸ καὶ ζητεῖ ἀνταπόδοση, δὲν ὑπηρετεῖ τὸ θεό, ἀλλὰ τὸ θέλημά του.

Τόσο ἀληθινὴ εἶναι ἡ πνευματικὴ γνῶσις τοῦ ἀνθρώπου, ὅσο τὴν βεβαιώνουν, ἡ πραότητα, ταπείνωση, καὶ ἡ Ἀγάπη!!!

Διπλοὶ οἱ λόγοι τῶν λόγων τῶν σχεδίων. Ἄλλο τῶ φαινομένῳ δηλοῦντες καὶ ἄλλο νοεῖν τῶ κρυπτομένῳ...."

"Δασκάλους, μαθητές, φυλλάδες θέλω. Βλέπετε πῶς κατάντησε, πῶς ἀγρίεψε τὸ γένος μας στὴν ἀμάθεια καὶ ἀσπάζεται τὴν πίστη τῶν Τούρκων καὶ ἀφανίζεται. Ξύπνια παιδιὰ ἀδελφοί μου, θὰ παραδώσετε στὸ γένος. Σχολεῖα θὰ φτιάξετε, ποῦ θὰ λειτουργᾶνε τὸ θεό. Στά φῶτη, ὄχι στά σκοτῆ.
(ἁγ. Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλός)
"Νὰ μάθετε τοὺς χαιρετισμούς, τὸ; "ἄγγελος πρωτοστάτης", νὰ τὸ λέγετε στὴν προσευχή σας, σώζουμε ἔτσι τὴ ζωὴ μας καὶ τὸ γένος μας".
(ἁγ. Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλός)

εις παρελθόν, παρόν
κ' μέλλον τέμνεται
ο χρόνος κ' παρατείνε-
νεται, η έρσις εις τό
ένα τμήμα, η αγαπή
εις τα δύο τμήματα.
Η πίστις κ' η έρσις
έως τινός η αγαπή
εις απείρου αιώνας,
δια τώτο μείζων
η αγαπή, (άγιος
Μάξιμος όμολογητής)

ο χώρος μέσα εις
των εικόνα διατηρεί
τις τρεις διαστάσεις η
τρίτη διάσταση (=βάθος)
ορίζεται απ' των επιφά-
νεια της εικόνας .. τα πρό-
σωπα της εικόνας κ' όλοι
είναι (οι εώχόμενοι..) έμ-
πρός εις των εικόνα είναι
εις τον ίδιο χώρο .. έδω δέν
υπάρχει έδωτα φως, διότι
φως ο θεός κ' η θεία έ-
νέργεια .. τώ άκρωτο
φως δημιουργεί μια
υπέρθωτη χώρο κ'
χρόνος .. σχέδια-παρα-
στάσεις έδω πδ γίνονται
ώρες κοινωνίας με των
αιωνιότη τα .. άρωμα-
τίζου με τό «θυμία-
μα τώ», κ' τέρπον
άκοη με ύμνος
λειτούργικα χρό-
να .. σήμερα
γεννάται,
σήμερα
ελευθε-
ται ..
σήμερα
μετανόη-
σιν, επί-
στρε-
ψιν ψυχή
μέ ως
ο έθωτος...

Η έλευθερία δέν είναι αυθύπαρ-
κτη, ούτε άρνημένη έννοια .. έλευ-
θερία είναι άπελευθερωθη απ' τις πη-
γές (θεραπεία) πδ έφερε η άμαρτία
εις τον άνθρωπο .. **Μέσα σε μια
εικόνα πρέπει να δούμε τον όρια-
βο της ορθόδοξης των μαρτυρία για
των θάρκωτη τώ θεώ λόγω** .. «η έι-
κουομαχία ήταν χριστομαχία» (Μέ-
γας Φώτιος) .. ο χριστιανισμός έχει
άντιμέτωπο σήμερα τον κόσμο της
αποστασίας, θρησκείας κ' δαιμονισμύ.
Αναγέννηση με τη θεολογική έννοια
είναι επιβροφή εις την ορθόδοξη Πα-
ράδοξη .. **Πωχό τώ θχέδιοκ. (η μο-
ναχί θερμαίνεται..)** απ' τώ μυθώριο
τώ μέλλοντος αιώνας τι
μάς μεταφέρει; κάποιος
μδ έγραφε ένα τίτλο δια
τό σχέδιο αυτό: .. **Έχε-
ος χωρίς κρίση εις των
παρθα τω κ' κρι-
σις χωρίς έλεος
εις των άλλω** ..
η εικόνα ανα-
παριστά τον
άνθρωπο εξα-
χνισμένο από
των άμαρτία
κ' ένωμένο με
τώ θεώ .. **σκο-
πός της ει-
κόνας είναι
να οδηγεί
στο μαρ τώ ει-
ναι εις την αγιότη-
τα** .. τώ φως
της εικόνας
είναι τώ φως της ανα-
μαρτυρίας θάρκας, μέσα
απ' των κακοπαθεία-ά-
γκυθη έρχεται η χαρά της
νίκης .. **ω! θεία αγαπή!**
εις τον κόσμο δέν χω-
ρεις, αλλά εις ταπει-
νή ψυχή κατοικείς..

→
συνέχεια

Σύχνη ιοηκβαρό οι παρτικων λόγων, ανοιγονται οι πατερικων λόγων η μελέτη των θείων κ' μελέτη των συνη ενχη κ' μελέτη των συνη ενχη

→ Η «ὀμορφιά τῶν δυτικῶν εἰκόνων (ἀναγεννησιακῶν) δὲν προφέρει μὴνυμα ἑσταυρωμένης Ἰωῆς πρὸ ὀδύσει εἰς τὴν ἀνάστασι.

Ὀμορφιά (βέ εἰσαγωγικά) σημαίνει βαρκοκρατία - φυβιοκρατία, ἔρχοι χήϊνα, μάταια.

Γνωρίζομε τὸ θεοῦ, ἀπὸ τῶν λόγων (ἀγ. Γραφῆς - κείμενα Πατέρων) κ' ἀπὸ τῶν εἰκόνων.

Αὐτὸς ὁ τρόπος τῆς ὁμολογίας φυλάσσεται ἀποκλειστικά μὲν εἰς τὴν ὀρθόδοξη Ἐκκλησία.

Ὁ ἅγιος Ἰωαννῆς ἰσχυρίζεται ὅχι μετὰ μορφῆ φαρτῆς βάρκας, ἀλλὰ μετὰ τὴ μορφῆ τῆς δοξαζομένου σώματος τῷ Χριστῷ. Ἡ Ἰωαννῆς φική τῆς ἀναγεννησιακῆς δὲν φανερώνει τὸν θεάνθρωπον Χριστὸν,

μέτῶν ὀρθοδοξισμὸν ἢ ἀναγεννησιακὸν ὑποβιβάζει τῆς θεῖες ἀληθεῖες εἰς φιλοσοφία.

Τὸ σῶμα μας δὲν εἶναι ἀρχὴ τῷ κακῷ - ὅπως ἔλεγε ὁ Πλάτων. Ἀρχὴ κακοῦ, ὁ διαβολὸς, ἢ ἁμαρτία. Καθαρισμοὶ ἐκ τῶν παθῶν κ' θεῖος φωτισμοὶ.

Ὁ Ἰωῆς Ἀκινάτωσ λέγει ὅτι ἡ φιλοσοφία ἔνωσι μετὰ τὸν θεόν.

Ὁμοῦς ἢ ἔνωσι μετὰ τὸν θεόν (θεωσις) μόνο διατῶν ἐντολῶν τῶν ἐν ἀρχαῖς γίνεται.

Ἡ φιλοσοφία παύσει φιλαυτία. ἡ σοφία πρώτη, τῆς σοφίας τῷ αἰῶνος τῷ τῷ, ναὶ παραβλήσει » (Γρηγόρ. θεολόγος)

« Γνώρισμα κενοδοξίας, ὑποκριτικῆς κ' ψεύδος. Γνώρισμα ὑπερηφανίας οἰμῆς κ' φθόνου.

« Ἡ πίστις μ' ὀδύσσει πάντῃ κ' μὴ δώδε τροφὴ ἔσαν ἰχθύ ἀπὸ πολὺ μεγάλη πύχη, ἀπὸ ἰχθύ πρὸ ἀλιεύθηκε ἀπὸ τῶν θεοτόκων, τῶν ἔδιδε ἀκαταίτητα ὡς τροφὴ βέ φιλῶς (θεῖα κοινωνία), (ἀγ. Ἀβερκίῃ ἱεραπόχως)

ὦ, νήκεστι (= ἀδερραίπει τῆ ψυχῆ μὲ καθαρισμὸν τῶν ἀκαθοποροῦσα ψυχῆ μὲ, δια ναὶ βλαβερῶν σταίχως ἀγαθῶν ἔρχων.

Ὁμοῦς εἶναι ὀρθὴ φρεσολογία. Ὁρθὴ εἶναι ὀρεξὴ τιμωρίας. Μόνος ἐλεύθερος κ' βασιλέων βασιλικώτερος, ὁ ἀπηλαγμένος ἀπὸ τῶν παθῶν.

Αὐτάρκεια μετὰ εὐβελείας! ὁ δὲ ὁ μέγιστος πλάτος

«και της ειρηνης αυτη ουκ εστιν οριον (Ηθαιας)
..ουκ εστιν οριον διοτι υπερκοθιου δωρον.

ο καθε ανθρωπος η υπερ εαυτη
γραφει η καθι εαυτη .. υπερ εαυτη γραφει οταν τα
αγαθα πραττει, καθι εαυτη οταν αμαρτανει..

Τα κρειττονα δια των οποιων η θωπιρια ειναι
εγχυς ημων κ' εντος, τα δε εναν- τια εκτος
ημων, απο μακρον ερχονται, δια τω λοχει ο προ-
φητης Ηθαιας: « Η θλιψις ημων πορρωθεν ηξει »

«Επιθυμια αμαρτων απο-
λειται» (Ψαλμος 17). Οι
δαιμονες επιθυμων των ψυ-
χικη μας απωλεια, οταν
ερεϊς μετανοημε τότε
εκηχυνηνεται το ανωτερω.

Η περι των παρθενιαν
σπουδη, θεμελιον εδω
τω κατι αρετιν θις.

ο θανατος εν τη παρθενια
καταλυεται.

επιθυμιον τροφης
πρ δυναμιναι τρεφει την
ψυχην. Η χειρις εφ-
ναι δωρον χειρ τω, η
πορταια (=εναρετος Ιωη)
κατορθωια τω τιμωθεν-
τος .. χρεωτωμεν
εγνωμοβυνη εις τον
θουανθρωπον κ' αρε-
τις επιμελεια..

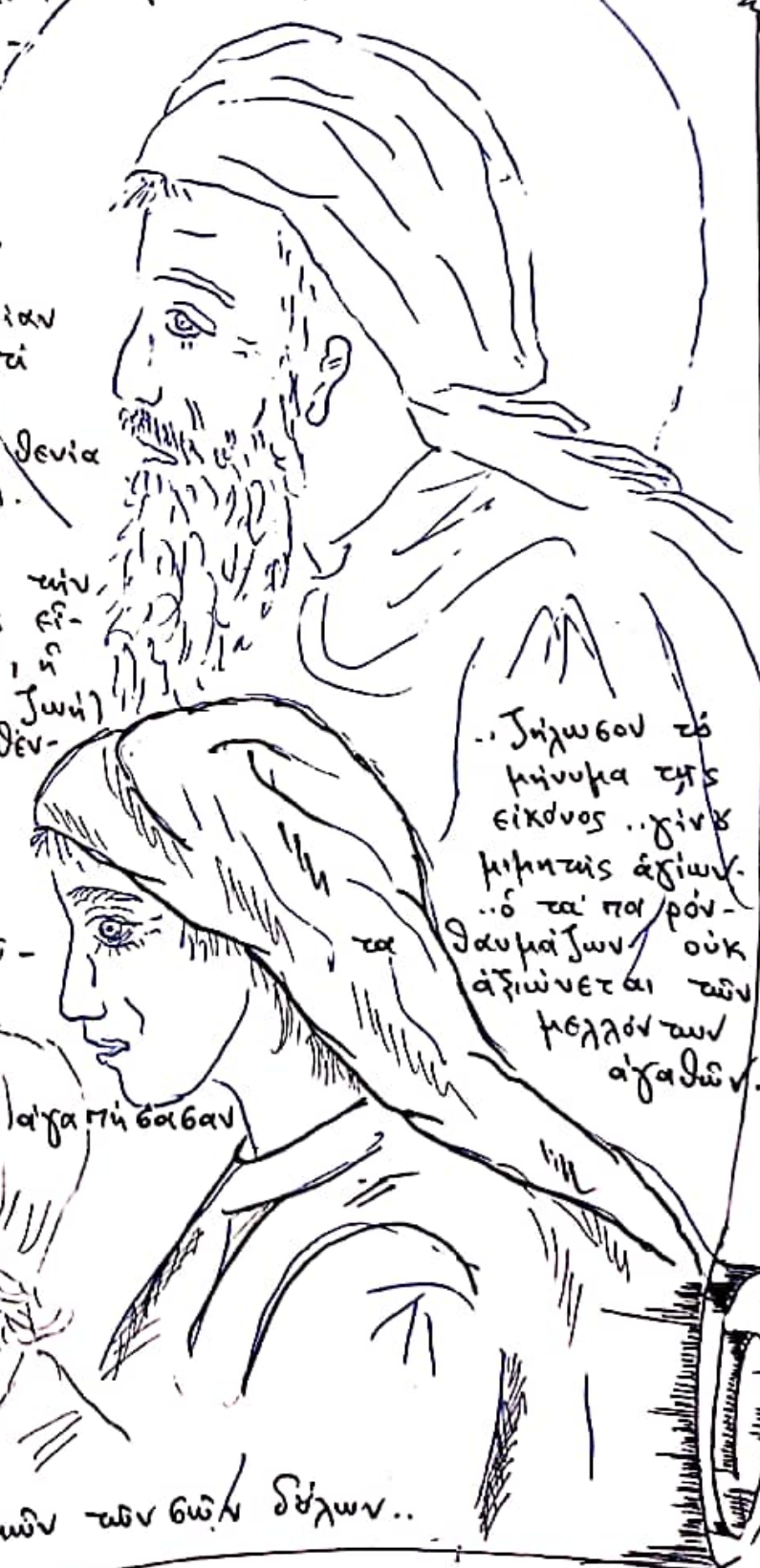
καθε δυσκοχια υπερνικω-
μεν δια τω αι-
χαπιθαντος
ημας χειρ τω..

συπερικωμεν δια των Παπατη βαβαν
θεον κ'
μητερα
θεο
γενο-
μενυν.

Χαιρε
θεωτοκε
Μαρια,
πρεσβεση

υπερ ημων των θων δαλων..

Βλεπει των απειριαν τωσ δυσκοχιασ; !
θεωτοκοχιασ κει..!

.. Ιησωου το
μηνυμα της
εικονος .. χινε
μικητις εστιν..
..ο τα παρον-
θαυματων ουκ
αξιωνεται των
μελλοντων
αγαθων..

« Μὴ στενοχωρεῖσθε, μάλλον δὲ πλατύνθητε » (Κορινθ.)
 « Ἡ ἀπίσθη κ' ἀμαρτωλὴ ψυχὴ - ὡς ἄλλη Ρααβ - γίνεται διὰ τῆς μετανοίας, ἀξία ! Ρααβ ἑρμηνεύεται πλατύς (ὡπὸς ἢ τὸ τῆς Ἐκκλησίας - ἢ ἱστορικὴ ἐκείνη πόρνη Ρααβ). Πλατύνεται - εὐρύνεται ἢ Ἐκκλησία διὰ τὸ Χριστὸ εἰς θεῖαν γυνῶν κ' Ἀγαπή. Ἡ θεῖα γυνῶν περιέχει ἀπειρα ἀγαθοί. Ὁ « ἰατρός » εἶναι πλησίον τῶν αἰθενῶν - ἀμαρτωλῶν.

Ξέ κατηγορῶν κ' ἐβ' μισθῶν διότι ἀκοῦσθε τὸν Χριστὸν; Τότε εἶδαι εἰς τὴν ὁδὸν τῆ θεῶν, ἢ ἁμαρτία εἶναι τὸ μόνον παρὰ φύσιν, μαζὶ τῆς ὁ θάνατος κ' ὁ διαβολος. Οἱ δυτικὲς « Ἐκκλησίες » πορεύονται κατ' ἀνθρώπου, θέλον να θεραπεύσθω ὄχι διὰ τῶ εὐαγγελισ, ἀλλὰ διὰ τῆς κοινωνίας .. (πολιτεῦμα κ.λπ.)

« Ὁ μὴ περιτεμνόμενος τῆ ὁδοῦ ἡμέρα ἐξοχοθρευθῆσεται » (Πνευματικόν). Δὲν λέγει διὰ τὸ νῆπιον - ἀν κ' οἱ χονεῖς θάπρεπε να τιμωρηθῶν - ἀλλὰ δι' αὐτὸν π' ὅ δὲν κόπτε τις κακίαι τῶ, τὰ πάθη τῶ. Ἄς περικόψωμε τὸ ἀμαρτωλὸ φρόνημα, θλίποντες εἰς τὴν 8^η ἡμέρα (= τὸν μέλλοντα αἰῶνα) διὰ να μὴ εὐρεθῶμεν ἐξω τῶ οὐρανοῦ νυμφῶνος. Ὁ Νῶε ἐρέθυβε, ἐχυμνώθη κλπ. Μετὰ τὸν κατακυβερνῶν τῆς ἀθείας κ' ἀμαρτιῶν, οἱ χριστιανοὶ πίνον τὸν μυρτικὸν οἶνον (= θ. κοινωνία) κ' μεθύοντες πνεῦμα Ἅγιον, χυμνῶνται τὴν καλὴν χυμνώδιν (= ἀποβαλλῶν τὴν πονηρίαν - ἔμπαθεια κ' κακία).

Ἄρχὴ Ἰωῆς = ἡ ὀρθοδοξία πῶτας, τέλος ἡ Ἀγαπή.

ΥΠΕΡΑΓΙΑ
 ΘΕΟΤΟΚΕ
 ΣΩΣΟΝ ΗΜΑΣ

ΥΠΕΡΑΓΙΑ
 ΘΕΟΤΟΚΕ
 ΣΩΣΟΝ ΗΜΑΣ

ΥΠΕΡΑΓΙΑ
 ΘΕΟΤΟΚΕ
 ΣΩΣΟΝ ΗΜΑΣ

6, 7, 8 .. τι σημαίνου οἱ ἀριθμοί;
 ὁ 6 → τὸ εἶναι
 ὁ 7 → τὸ εἶναι εἶναι.

ὁ 8 → τὸ αἰεὶ εἶναι, ἀρρητον μυστήριον τῶν ὀντων δημιουργεῖ..

Κύριλλος Λούκαρις

1572-1638 . Από τὸ Ἱεράρχειο

κρήτης . Ἐβπούδαβε εἰς Βενετία κ' εἰς πανέπιθω-
μιο παταβίφ φιλοδοξία . Ἐχειροτονήθη διακόνος
κ' πρεσβύτερος ἀπὸ τὸν πατριάρχην Ἀλεξανδρείας Μελέ-
τιον Πηγά κ' ἐβταχῆ εἰς ποχωνία κ' νότια Ρωβ-
βία χιὰ βοήθειαν Ὀρθοδόξων εἰς τὸν κίνδυνον τῶν
Παπικῶν . Ὁ Ἰησοῦιτης Σκάρχας ἔδημοβίευθε
ἐπιβτοχῆ ἕπε δαθεν ὁ Λούκαρις ἤτο ὑπέρ τῶν
Λατίνων . Τὸ 1601 ἔτος ὁ κύριλλος διεδέχθη
τὸν ἀποθανόντα πατριάρχην Μ. Πηγά . Τὸ ἔτος
1611 συνερχάϊεται εἰς τὴν κων/πολι με τὸς
πρέσβεις Ἀγγλίας κ' Ὀλλανδίας , οἱ ὅποιοι ἤβαν
ἐκπρόσωποι τῶν προτεσταντῶν εἰς τὸν ἀγῶ-
να κατὰ τῶν παπικῶν , καὶ Ἰησοῦιτῶν .

Τὸ ἔτος 1612 ἐξέλεχῆ τοποτη-
ρητῆς τῆ πατριαρχικῆς θρόνον εἰς κων/πο-
λι , συντόμως πα-
ραίτηθηκε , πῆ-
γε εἰς τὴν Βλαχία , ἔκει ἔγραφε 2
'εργαβίες κατὰ τῶν Λατίνων κ'
τὸς διέσωθε εἰς ὄλους τὸς ἔλλη-
νας . Ἐβυκο-
φραυτίθη ὡς
Λαθηνριανός . Ἐκ κληθία ὄμως τὸ 1620
'ἐξέλεξε αὐτὸν πατριάρχην κων/λεως .

ἔκει ὑδρυθε
τυπογραφεῖον . οἱ παπικοὶ με βυκοφκντίες κατάρ-
θωβαν να ἀπομακρύνουν ἀπὸ τὸν ὄρον , ἀλλὰ τὸ
1623 τὸν ἐπανέφεραν . Τὸ 1630 οἱ Ἰησοῦιτες
'εκατιχόρηβαν τὸν Λούκαριν εἰς Ὀθωμανὸς δια-
δαθεν ἐπαναβτατικὸν ὕλικὸ τῆ τυπογραφεῖα ,
οἱ Γενιττβαροι κατέβτρεψαν τὸ τυπογραφεῖον ὁ
Λούκαρις διέφυγε εἰς χιόν . Συνεχίϊσαν οἱ Ἰησοῦ-
ιτες να τὸν κατιχόρηβαν εἰς Τύρκας ἕτα ἐρχά-
ϊεται ἐπαναβτατικῶς κατ' αὐτῶν , δια' τῶτο
φυλακίϊεται εἰς φρέριον τῆ Βοσπόρδ . 27
Ἰαννῆ τὸς ἔτος 1638 οἱ γενιττβαροι μεταφέ-
ρουτας αὐτὸν με πλοῖον τὸν ἐπυϊσαν κ' τὸ
λείφανόν τῆ ἐρριψαν εἰς τὴν θαλαββαν . Ἀχι-
εἰς εὔρον κ' εὐταφίαβαν , οἱ ἐχθροὶ τῆ πῆραν
παλι τὸν νεκρὸν ἀπὸ τὸν ταίρον κ' ἐπέταξαν
εἰς τὴν θαλαββαν . Τα' κύματα ὠδήχηβαν τὸ
λείφανόν τῆ εἰς ὀρθοδόξας οἱ ὅποιοι τὸν ἐνε-
ταφίαβαν παλιν . Ὁ κύριλλος Λούκαρις
εἶναι ἐκ τῶν ἐξοχωτέρων μορφῶν τῆς Ὀρ-
θοδοξίας καὶ ἀναχνωρίϊεται ὡς μέγας βτυ-
λοβάτης τῆς Ὀρθοδοξίας κ' τῆ ἔθνους .

ΥΠΕΡΑΓΙΑ
ΘΕΟΤΟΚΕ
ΖΩΣΗ ΗΜΑΣ

Τὰ χεῖρα βιωπᾶ, ἡ καρδία βοᾶ, κ' ὁ θεὸς ἀπαντᾷ.

Ὅποιος μνημονεύει
τις ἁμαρτίες τῶ
κ' Ἰησοῦ ἔχεις ἀπὸ
τὸν θεόν, ὁ κύρι-
ος τὸν παρηγορεῖ
μέ χαρὰ κ' ἐλπίδα.

Ἡ ἀγία θλίψη ὁμοι-
άζει μέ σύννεφο, μέβα
ἀπὸ τὸ ὁποῖο λάμπει
τὸ φῶς τῆς θείας χα-
λῆνυς. Μακάριος ὁποιος ὁμολογεῖ

μέ εἰλικρίνεια: « Ἡ δύναμις μὲ εἶναι
τιποτένια, τὸ λογικὸ μὲ ἀδύναμον,

ἡ δέχμις
μὲ ταχυν-
τεύεται. Κύριε,
βοήθητέ με »

Μὴ ντρο-
πιάσεις
τὸν οὐρανόν

κ' τὴ γῆ
μέ τῶν ἀ-
γνοῖα τῆς
ὁρθόδοξης
πίστεως. Ἡ ἀγάπη

ἐπιθυμῆς νὰ
δυνατίζεις τὰ μυστήρια τῶ οὐρανοῦ.
Ἀγάπα τὸν θεόν, τήρηθε τις ἐντολές τῶ
κ' ὁ θεὸς δα' κατοικεῖ μέβα ἑσ, ὁ
φωτισμός τῶ δα' βε' διδάσκει.

Ὅχι οἱ ἐντολές τῶ εἶναι ἀπαραίτητες
για' τὴ βιωπᾶ μας. Ἀπὸ τὸν
θεὸν κ' τῶν ἐπιθυμῶν, πᾶν ἁμαρτήμα
γίνεται. « Ἀδιαλείπτως προβεύχεσθε
χωρὶς ὀρθῆς κ' διαλογισμῶν. λέγει ὁ

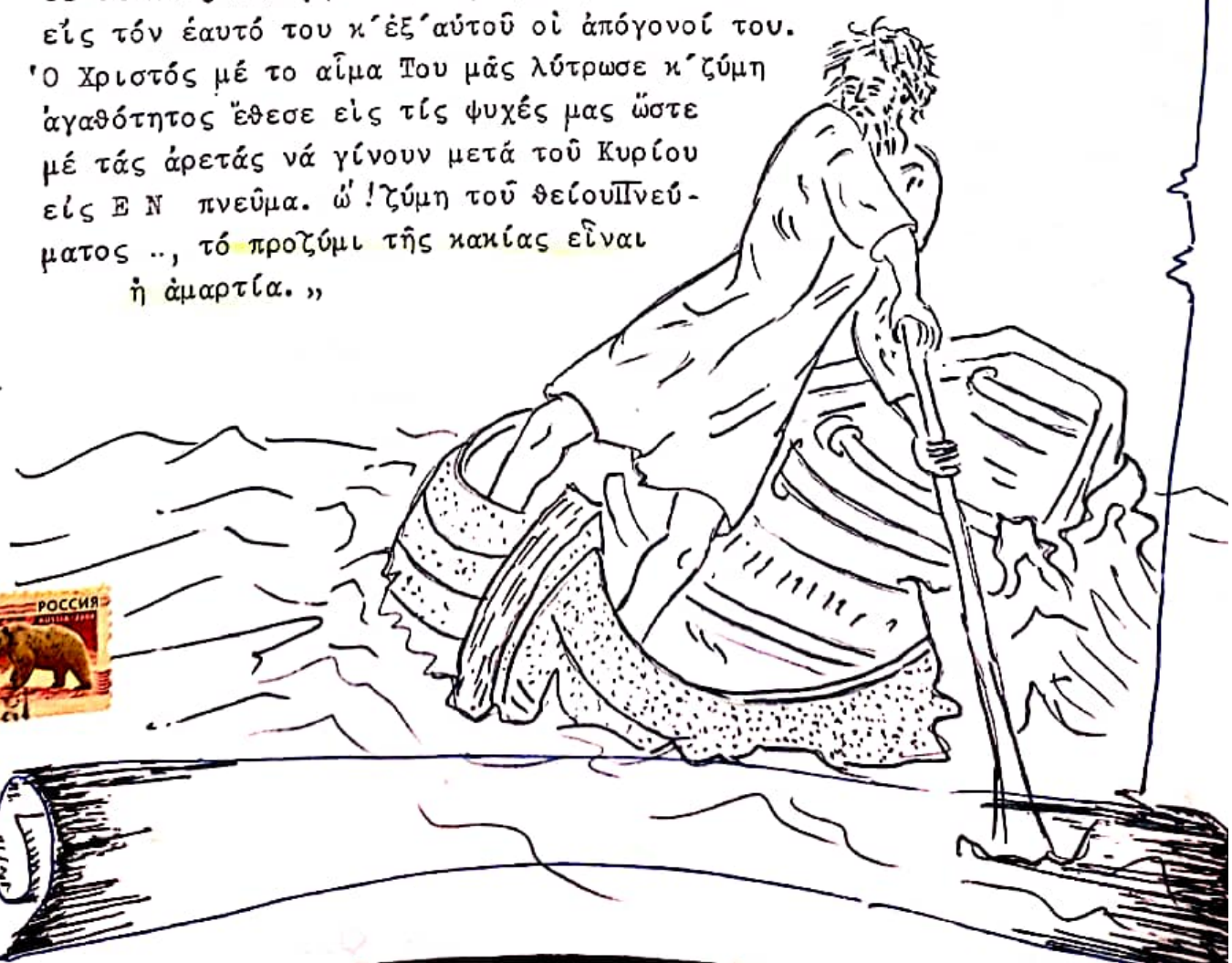
→ ἀπόστ. Παῦλος .. ὁ διαλο-
γισμὸς (κακὸς-καταστροφ-
εὐδὸς) μᾶς χωρίζει ἀπὸ τὸν θεόν
εἶναι τὸ διαβόλε πὸ προπα-
θεῖ μέ κοσμικὲς μέριμνες κ' ἡδο-
νές νὰ μᾶς ἀπομακρύνει ἀπὸ τὸ
θεόν .. ὁ ἀγῶνας μᾶς εἶναι νὰ
μὴ συνηθίσωμε μέ τὸς πο-
νηρῶν λογισμῶν, λέγοντας
συνεχῶς τὸ « κύριε ἰη-
σοῦ χριστέ κλη... »

ἢ « ὑπερα-
γία θεοῦ-
κε εὐδον
ἡμᾶς... »

Ἄει ὠχεθε,
ταπεινά, ἀει
Ἰητεῖτε τὸ
ἔλεος τῶ
βοᾶτε..
αὐτὴ ἡ
καγὴ βία.
πρῶτα
δα' δὲ με
τα' κακὰ
(= ἁμαρτι-
ες μᾶς) πὸ
ἔχα ἡ ψυχὴ
μᾶς .. τὸ
θεοῦ ὄνο-
μα, κατέρ-
χόμενο εἰς
τὴν ψυχὴ..
(μέ τῶν ἀ-
διάλειπτη εὐχή)
τὸν ἐχθρόν τα-
πεινώνει κ' τὴν
ψυχὴν ἰωο-
ποιεῖ. ὦ-
χεθε συνεχῶς
διὰ νὰ δίνη ἡ
καρδιά κ' ὁ
κύριος εἶναι!

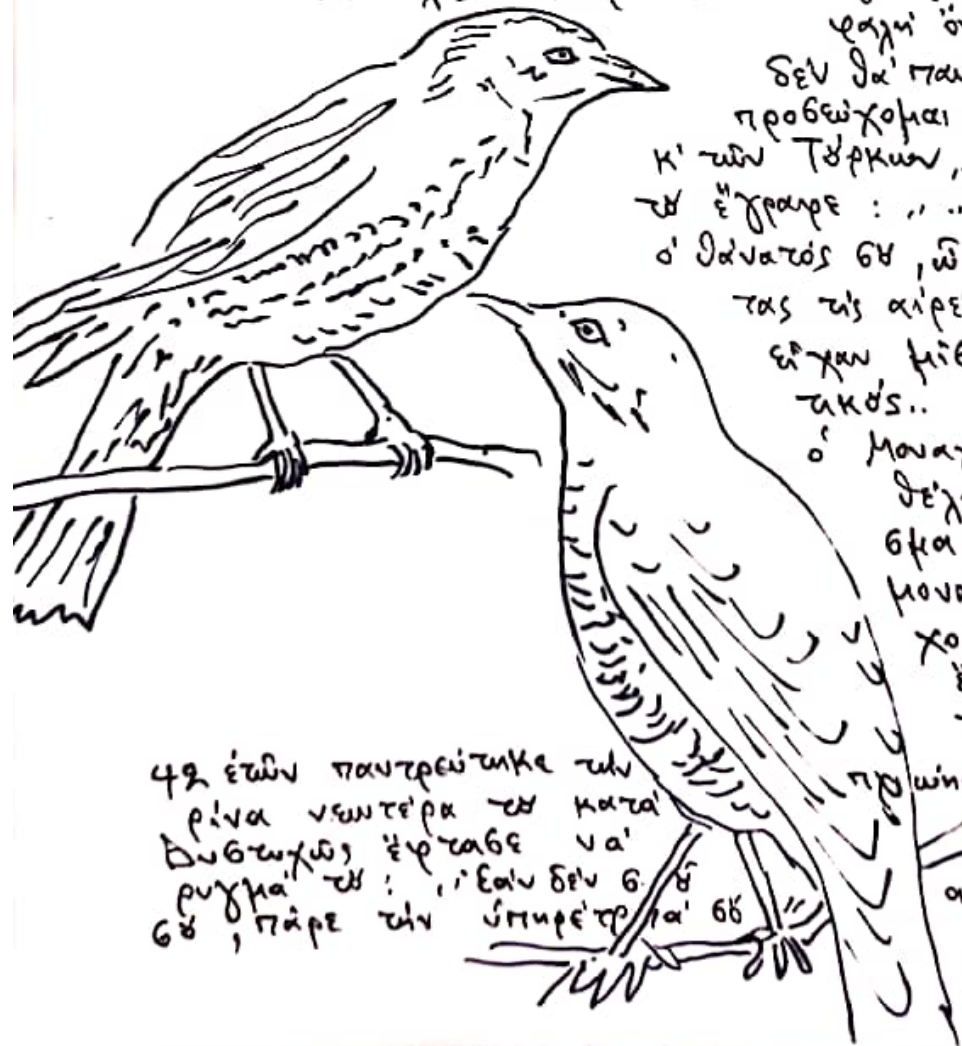

ὁ ἁγιασμός, ἡ ἀπόκτησις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νά
καθαρίσει ἡ ψυχὴ ἀπ' τῆς κακίας καὶ τὰ πάθη. **Η Ε Υ Χ Η** γί-
νεται τὸ ἐμπόδιο νά μὴ δεχόμεθα κακὲς σκέψεις, πονηροὺς λογι-
σμούς. Βέβαια ἡ πνευματικὴ μελέτη, ἡ νηστεία, θεία κοινωνία βοηθοῦν
στὴν κάθαρση τῆς ψυχῆς. Τὸ Ἅγιο Πνεῦμα ὅταν βλέπει ψυχὴ πού ἔχει
διώξει τὴν **Υ Π Ε Ρ Η Φ Α Ϊ Ν Ε Ι Α**, ἀναπαύεται κ' κατοικεῖ σ' αὐτήν.
Ὁ τελικὸς σκοπὸς τῆς ἀγάπης εἰς Θεόν, τῆς **ΘΕΟΤΟΚΟΔΡΟΜΙΑΣ** εἶναι νά
ἔλθει εἰς τὴν ψυχὴ τὸ Πανάγιον Πνεῦμα. Αὐτὸ μᾶς ὁδηγεῖ, μᾶς φωτί-
ζει μᾶς ἀγιάζει μᾶς χαρίζει Εἰρήνη. Ἡ ἐσωτερικὴ εἰρήνη εἶναι μί-
α νίκη ἐπάνω εἰς τὸν κακὸ ἑαυτοῦ μᾶς δηλ. τοὺς κακοὺς πονηροὺς λογι-
σμούς. Ὅσοι ἄνθρωποι πλησιάζουν τὸν εἰρηνικὸ ἄνθρωπο, εὐρίσκουν γα-
λήνη, παρηγοριά, νόημα ζωῆς, ἐλπίδα ζωῆς.
ὦ εἰρήνη εἰρηνοδότου Ἰησοῦ Χριστοῦ κ' Θεοτόκου, δῶρο τῆς προσευχῆς. !
Ὁ ὄνειδισμὸς κ' τὸ ψυχικὸ μαρτύριο τῶν πειρασμῶν ἀπὸ τοὺς ἀπίστους
καὶ ἀμετανοήτους, ἀντισταθμίζεται μὲ τὴν μακαριότητα τῆς νοερᾶς
προσευχῆς. μὲ τὸν **Α Ρ Τ Ο** τῆς **Ζ Ω Η Σ**.
Ὁ προοφήτης (Ἀμώς 3, 6) λέγει: "Κτίζει ὁ Θεὸς κακά", δηλ. ἀπὸ τὴν
παρὰ φύσιν ζωὴν, εἰς τὸ κατὰ φύσιν νά εὔρεθοῦμε. . τὴν παλαιωθεῖ-
σαν ψυχὴν ἀπὸ κακία ἀνακαινίζει. .
Ἀπὸ τῆς παραβάσεως τοῦ Ἀδάμ σκορπίστηκαν
οἱ λογισμοὶ τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὴν Ἀγάπη τοῦ Θεοῦ
σὲ ὑλικούς καὶ γήινους λογισμούς, ἐδέχθη ζύμη κακίας
εἰς τὸν ἑαυτοῦ κ' ἐξ' αὐτοῦ οἱ ἀπόγονοί του.
Ὁ Χριστὸς μὲ τὸ αἷμα Του μᾶς λύτρωσε κ' ζύμη
ἀγαθότητος ἔθεσε εἰς τὶς ψυχὰς μᾶς ὥστε
μὲ τὰς ἀρετὰς νά γίνουν μετὰ τοῦ Κυρίου
εἰς **Ε Ν** πνεῦμα. ὦ ! ζύμη τοῦ θεοῦ Πνεύ-
ματος .., τὸ προζύμι τῆς κακίας εἶναι
ἡ ἁμαρτία. »

Ο Γερμανός Μαρτίνος Λούθηρος
 ήταν παπικός μοναχός κι ιερέας.
 Στο μοναστήρι τω δέν είχε
 ποτέ χαλκήνη, έπαθε κι νευρικό
 κλονισμό, ως καθυστερεί τις Βι-
 τεμβέρους παρερμηνεύει των
 Αγία Γραφή, υπερτονίζει των
 άγίαη τω θεώ κι υποστηρι-
 ζοντας ότι ο άνθρωπος δέν
 μπορεί να κάνει τίποτα για τη
 σωτηρία τω. "Έφτασε στην δε-
 ωρία τω "άπολύτω προορισμό",
 κατά των όποια ο θεός όποιον
 θέλει σώζει κι δέν υπολογίζε-
 ται η δέχσις τω ανθρώπου.
 "Ηταν ο δυστυχής Λούθηρος ηγα-
 νημένος κι δαιμονοφορέμενος,
 απέριπτε όποια χωρία της
 Γραφής δέν συμφωνούσαν με
 τις ιδέες τω. "Έλεγε: "ό
 λόγος τω θεώ είναι εις των
 Αγία Γραφή, άλλα η Αγ. Γραφή
 δέν είναι ο λόγος τω θεώ.
 Τα έπιτόχια Πέτρος κι

-1- Ιακώβος επειδή θυ-
 νιστην τα καλά έργα
 δέν έθεωρούσε αιτίας α-
 ζίας προδοχής. Ανυπό-
 ρος τω ήταν η φρά-
 σις: "η πίστις χωρίς
 των έργων νεκρά έστι",
 των θεοπνευστων ταύ-
 των έπιτόχη τω Ια-
 κώβω τω 1522 έτος
 των όνομάζει περι-
 φρονιτικά "άχυρένια
 έπιτόχη". των άπο-
 κάλυψιν τω Ιωάννη
 των απέριπτε. Τότε
 η ανυδικότης, οι πχα-
 νες, τα θυχωροχαρία
 των παπικών δέν είχαν
 όρια, ο φανατισμός τω
 Λουθηρό τόν έκανε δαι-
 μονισμένο, κατά τω πάπα
 έδειξε τόσο μίσος (έξω-
 γραψίσε τόν πάπα με κη-
 φαγή όνδ) κ' έλεγε: "Έχω
 δέν θα παύσω έσο ζω να
 προεώχομαι έναντιον τω πάπα
 κι των Τούρκων, πριν των θάνατώ
 τω έγραφε: "...πεθαμένος θα χίνω
 ο θάνατός σου, ω πάπα... Πολεμώ-
 τας τις αίρεσεις οι άγιοι δέν
 είχαν μίσος για τω αίρε-
 τικός.. έβίδαθε ότι
 ο μοναχισμός δέν είναι
 δέχημα θεώ, άποτελε-
 θκα η άδεια άδυσ τω
 μοναστήρια κι οι μονα-
 χοί να τραπού των
 έργαμο θεώ..
 τω 1525 σε ηλικία
 πρώτων μοναχή Αίκατε-
 δεκαπεντη έτη.
 λέγει ότι ένα κη-
 αίρεσει η γυναίκα

42 έτών παντρεύτηκε των
 ρίνα νεότερα τω κατά
 δυστυχώς έφτασε να
 ρυχμα τω: "Εάν δέν σε
 68, πάρε των υπυρέτρητα 68

πρώτων μοναχή Αίκατε-
 δεκαπεντη έτη.
 λέγει ότι ένα κη-
 αίρεσει η γυναίκα

Επιφανέτω ο Λέδμπος
από Δεισιδαίμονες

Έλεγε: "αί θά' νομαί
των διαβόχων
Εύθυνη δια' τ' ε'ς
τώ Άγιο Πνεύματι
ένω οι Άγιοι
μην είχαν
φωτισθεί από
τώ Άγιο Πνεύματι.
"Όχι μόνο
δέν διόρθωθή
ως παρεκτρο-
πές τώ παπικισμώ
όδωχθε ως
όπαθός τώ
ρύθμισις ήτοι
πρός τώ χειρότερο.
Τέρη ήδική ή
εδίδαγκες ότι
πράξει τώ καλό
ή ήδική κατ'α-
Ήραβε θε' ε-
Ήραβε Ήρα
ποταμώ δέν
τώ κακό"

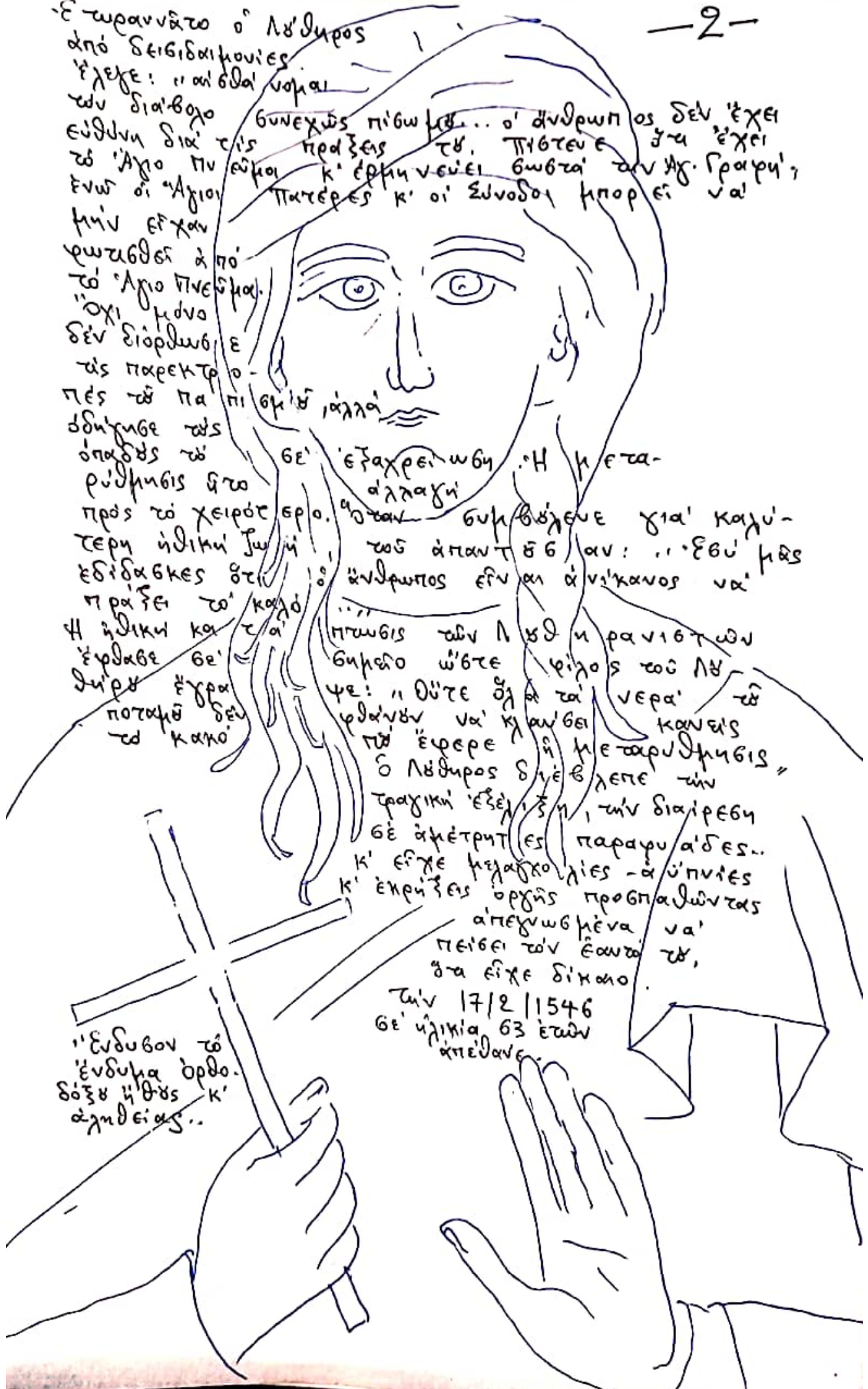
βυνεχώς π'ίω με... ο άνθρωπος δέν έχει
πράξεις τ'ε. Πιότεν ε' ή έχει
κ' έρημνείει βωβτα' τ'ν Αγ. Γραφή;
Πατέρες κ' οι Σύνοδοι μπορεί να

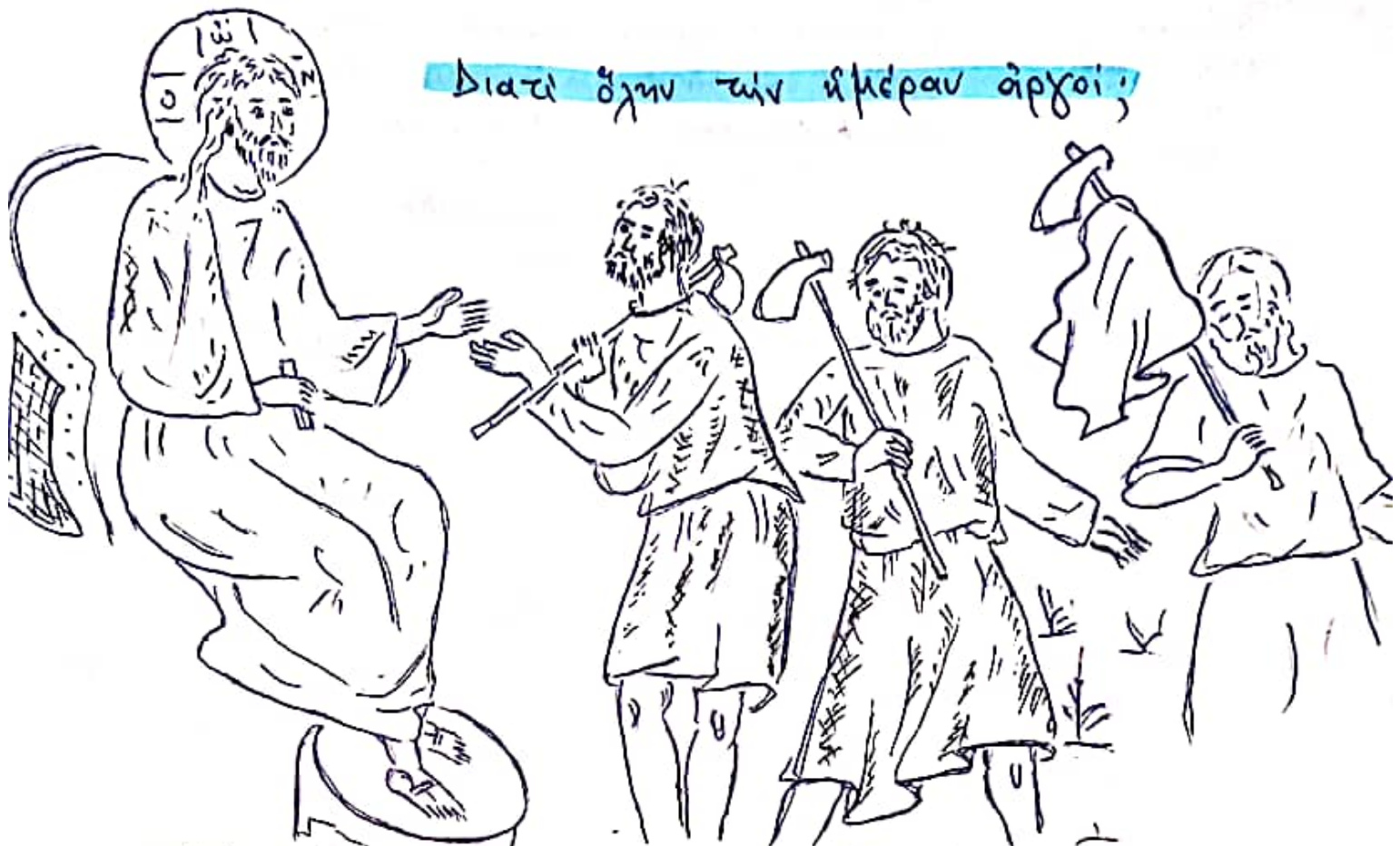
βέ' εξαχρειωθή. Η μετα-
αλλάγη
α' όταν βυμβάχθε για' καλύ-
τως άπαντ ε'σ αν: "Εβύ μες
ο άνθρωπος είναι άνίκανος να'

πρωίς των Λεθιρανιστών
βυμβάχτε ήτος τώ Λέ-
ψε: "Ούτε ή τ' νερά τώ
φθάνόν να' κ' ανθεί κανείς
τώ έφερε ή μεταρρυθμισις"
ο Λέδμπος διέβλεπε τ'ν
τραγική εξέλιξη τ'ν διαίρεση
βέ άμέτρητες παραγυ'αδες..
κ' είχε μεγακολίες - άύπνιες
κ' έκρηξες οργής προπαδώντας
άπεχνωθμένα να'
πειθεί τ'ν έαυτά τ'ε,
ότα είχε δικαιο.

των 17/2/1546
βέ ήλικία 63 ετών
άπέθανε.

"ένδυθον τώ
ένδυμα όρθο.
δόςθ ήθός κ'
αληθείας..

Διατί ὄχλον τῶν ἡμέραν ἀρχοί;

Κύριε ὁ θεός μου, συναριθ-
μηγόν με μέ τῆς ἐργατίας
τῆς ἑνδεκάτης ὥρας...

Τί ἀδικεῖς; Τί ἀρ-
πάξεις τὸν πέννητα
κ' πτωχόν; Ἄρπα-
γον Χριστῶν τὸν γε-
χούτα: « Ἐμέ ἀρπαγόν,
τῶν ἐμῶν βαβυλῶν ἀρ-
παγαί κ' θιαβαί, δὸς
μοι τὰ δικά σου κ' λαί-
βε τὰ δικά μου.

« Οἱ φιλῆνται εἶναι ἐπιεικεῖς
κριτὲς τῶν δικῶν τῆς ἀμαρ-
τιῶν κ' αὐθιγοὶ εἰς
τὴν ἄλλαν. Ἄν δὲν ἀγα-
πάμε τὴν ἀδελφὴν περιβ-
γότερο ἢ τὴν ἑαυτῶν
μας δὲν εἶμεθα πνευ-
ματικοὶ ἄνθρωποι.»
(ἀγ. Γρηγόριος Θεολόγος)

τῶν ἐμῶν χρεῶν ἔχεις!
κράζε συνεχῶς τῶν ἁμαρ-
τιῶν μοι, τῶν ἀμαρτιῶν,
Ἄν μὴ ἀρπάξεις κ' ἀποκτι-
θῆς τὰ ἄνω, τότε τιμω-
ρεῖσαι. ὅπου τὰ βιωτικὰ
φθόνος, ὅπου τὰ πνευμα-
τικὰ Α Γ Α Π Η!

« Δὲν μποροῦμε νὰ διανοηθῶ-
με, τὸ πόσο πόνο μῶν
ἀγαπαίει ὁ θεός.»
(Ιεροσολ. Χ. Ἐπιτομὴς 2004)

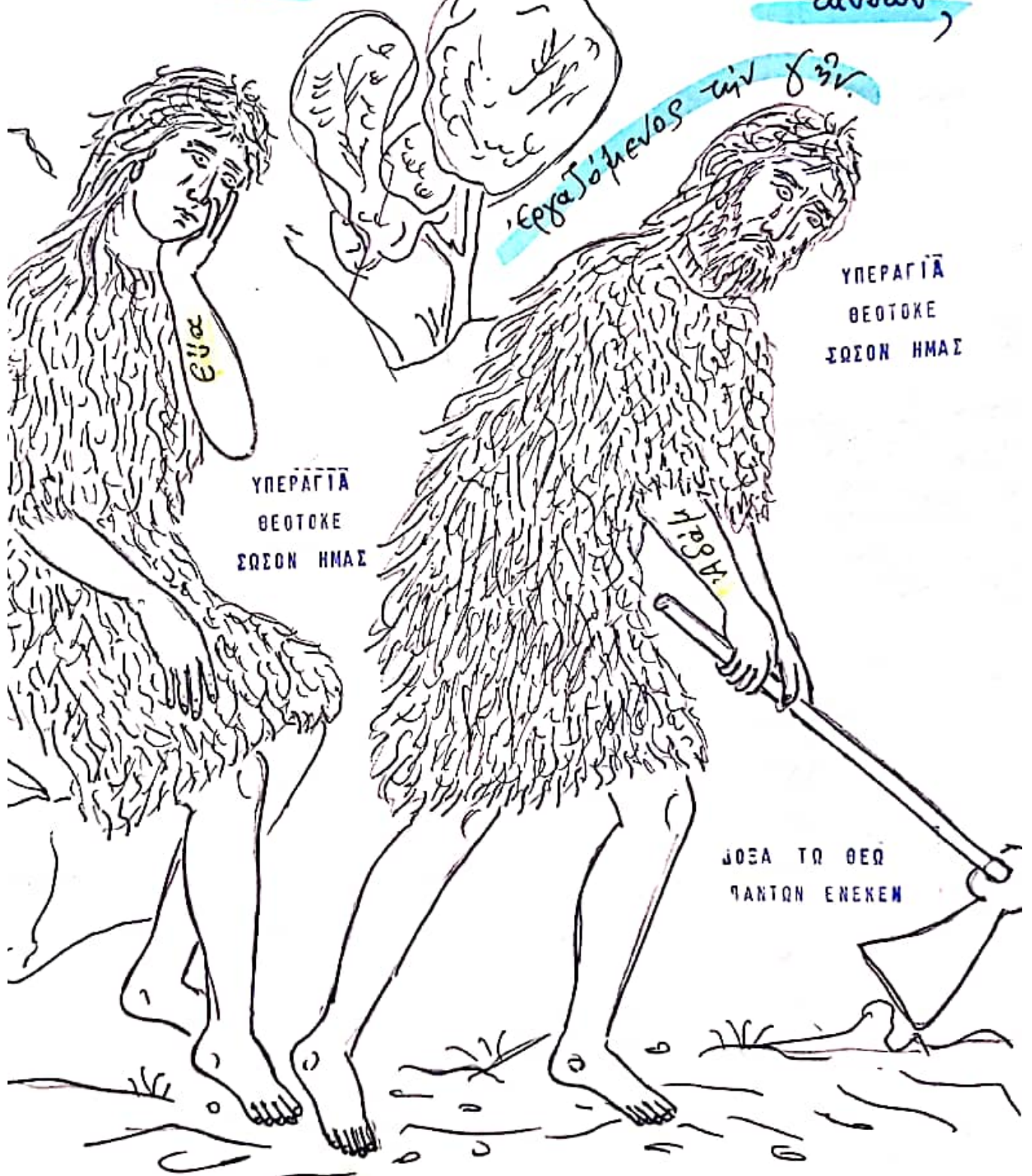
- Ἀδελφε, χωρὶς τὸν κόπο καὶ
τὴν συντριβὴ τῆς καρδίας κανεὶς
δὲν μπορεῖ νὰ ἐλευθερωθεῖ
ἀπὸ τὰ πάθη καὶ νὰ εὐαρε-
στήσει τὸν Θεό.

Λύσε των ξαυτώ θε, ἀπὶ τῆ δουλεία
 των παιδων, καταφρόνησον πλούτη κ'
 θάβαι πλῆθιος. καταφρόνησον δόξης
 κ' θάβαι ἔνδοξος. Δια τῶν ἐναν-
 τίων τα ἀντιθέτα παρέχει ὁ θεός.

"Αν ἀδικήσεις κάποιον, ἀδικεῖς τῶν
 ξαυτῶν θε. "Ποιῶν τῆ ψυχῆ θε
 τιμὴν κατα τῶν ἀξίων αὐτῆς. (Εκ-
 κλησιαστικῆ) Σηλαδὶ θε ὁ θριβαν;
 μὴ ὁ θριβῆς! ὦ! ἔρχον θε μ.
 φωνου με τῶν ἀξίων
 τῆς ψυχῆς..

ὁ μὴ
 θρηνῶν
 τῶν ἀμαρ-
 τῆματα
 τῶν ἄλλων
 εἶναι ἄξιος
 κατηγορίας.

Ποῖας θυγῶ-
 μης ἄξιος, ὁ
 περιφρουῶν
 τῆς ἀμαρτίας
 τῆ κ' μὴ με-
 τανουῶν;

Η θεοτόκος προβάλλει τις
 ἀρετές της Ἰωῆς της:
 Ταπεινότη, ὑπακοή,
 Παρθενία. Ὁ ἀγ. χρυ-
 σοστόμος γράφει: **κ' ὅταν**
ταραβασθεβαί κἀνε τὸ βταν-
ρο βδ, θυμῶνες, δι' ἔβριθαν,
ἐταίρωβέ τὸ βτῆδος βδ,
 θυμῆ βδ ὄβα ἔχιναν τότε
 εἰς τὸν Γολγοθᾶ κ' θὰ ἤρε-
 μηθεῖς. Ὅταν ὁ ἐχθρὸς βέ
 θλίβει μὲ πονηρὲς βκέψεις,
 κἀνε μὲ πίστη τὸν βτανρὸ
 κ' χρηγορα ἔρχεται ἡ εἰρήνη.

Πρόβχε μὴ γίνεβαί
"οἶκος ἐμπορίδ"
ἔχοντας πονηρὸς λογι-
θμῶς .. Διὰ τῆς νή-
 ψews νὰ αἰδῶνεβαί
 ἐντὸς βδ τὸ θεῖο
 πῦρ. **Ὅ,τι ἐνδυμα**
φοροῦμε, ἐκεῖνο κ'
φαινόμεθα εἰς τὸς
ἄλλους. Λοιπὸν, μνήμη
 ἡ βδ κολληθῆτω
 τῆ πνοῆ βδ

καθρέπτως ψυχι-
κῶς ὑγείας = ἡ
δλωββα..

ΥΠΕΡΑΓΙΑ
 ΘΕΟΤΟΚΕ
 ΣΩΣΩΝ ΗΜΑΣ

"θέλεις νὰ λυτρωθῆς ἀπὶ τὰς θλίψεις."
 χεῖρότερα κ' ἀναπαύεβαί"
 (ὁ β. Βαρβανδῆφιος)

Ἡ κατὰ Χριστὸν ἀγάπη δὲν
 μπορεῖ νὰ σποφῆρη τὴν ἀπώλεια
 κανενὸς.

“Ὅπως ἐδῶ εἰκονίζεται ὁ ὁβίος Σέργιος
 τῷ Ραντονέτ (Ρωββίας), προβεύχεται! ἔτσι
 κι ἐδῶ λαῖβε θάρρος, τίποτα δὲν εἶναι
 αἰκατόρωτων. Πᾶρε τὰ θῆρα κ' πο-
 λήμιθε τῶν ἐχθρῶν. Να μὴ ὑποχω-
 ρεῖς, μὴν ἀρνεῖς τῶν διαβόχων να
 θε' αἰχμαλωτίζει. Δὲν εἶσαι μόνος.
 ὁ Χριστὸς εἶναι δίπλα σο, ἔτοι-
 μος να θε βοηθίσει, ὁ κύριος
 με τῶν ἀπειρη Ἀγαπή Τε!!

Ὅποιος δὲν μετέχει τῶν θείων Μυστηρίων διακηρύσσει
 ὅτι δὲν πιστεύει, δὲν ἀγαπᾷ! ἀρνεῖται
 τὸν Χριστὸν!

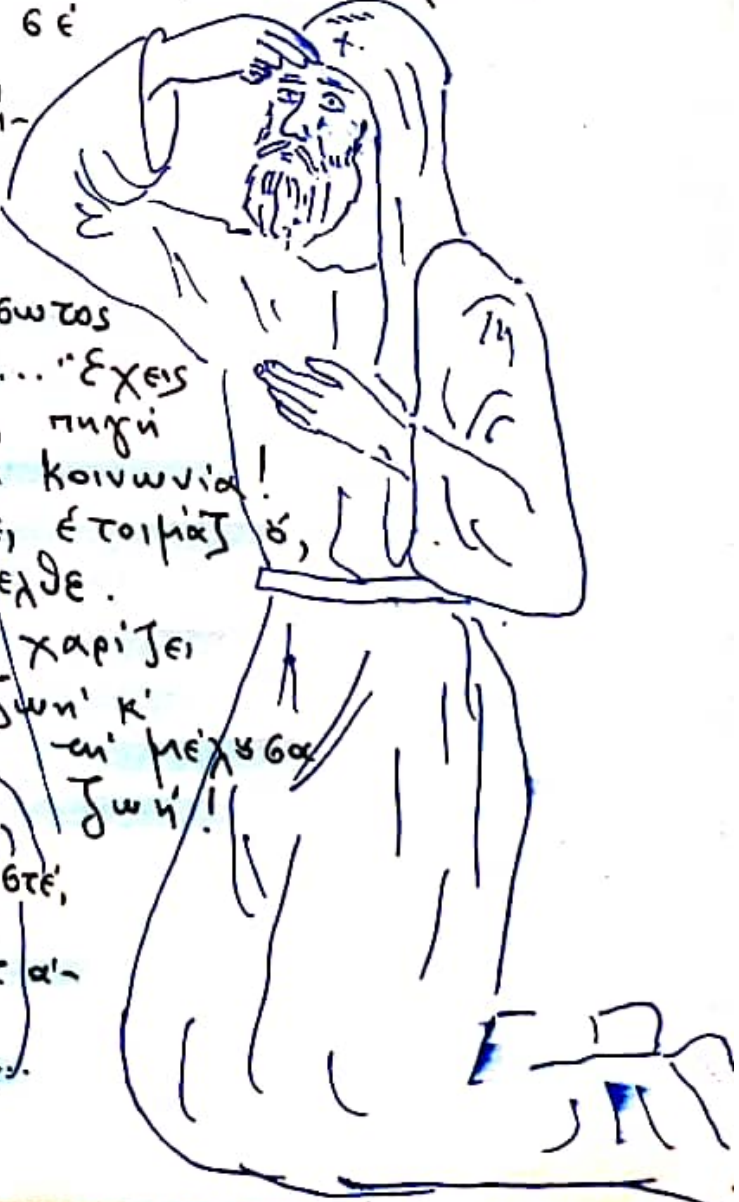
καθε ἡμέρα κι ἕνα
 θάμα ἐμπρός. Μὴ γη-
 βρονεῖς τὴ ὑπέμεινε
 ὁ κύριος για θενα.
 θα νικίσεις, θύτιθε
 τὴ βοήθεια Τε, κέρθε
 τὴς ἐντολῆς Τε.. ἔχε ἀγα-

πη εἰς καθε ἀνδρῶπον, ἀκόμα και
 θε' ὁ θεός θε
 ἀδικούν,
 θε' περι-
 ρρονούν,
 θε' χλευά-
 ζόν..

ὁ ἄβωτος
 ἐπέστρεψε... ἔχεις
 ἀβτεῖρευτη πηχὴ
 τῆς ζωῆς, τὴ θεία Κοινωνία!
 Πρόθεχε, ἔτοιμάς ὁ,
 πρόθελε.

Μας χαρίσει
 Ἰωη' κ'
 τὴ μέγισθα
 Ἰωη'!

ἔθελξας πὸ θῶ με Χριστέ,
 κ' ἡλλοιωθῶς τῷ θείῳ ἐσ
 ἔρωτι. ἀλλὰ κατὰ
 φλεξον πυρὶ ἀύχῃ
 τὰς ἀμαρτίας μὲ....

«Κρούετε κ' ανοίγει η πύλη»!

«Άγγελος η πύλη αυτή»

κρουαίριον η
ὀρθόδοξος
πίστεως!

Με' αὐτὴν
τὴν πίστην
ὁ λαὸς ἔκρουε
κ' ἠνοιξε τὸν
παράδεισον, η
πόρτη ἔκρουε
με' δάκρυα
κ' ἔλαβε τὴν
βουχίωσιν,
ὁμοίως κ' ὁ ἄγγελος

ἔηκούσατε
υφοθεσίαν.

Ὁ τελώνης
αὐτοτύκτος
γευόμενος,
ἔκρουε τὸ θάλασσαν
κ' ἔδικαιώθη.

Κρούε ἔτσι κι' ἐγὼ
ν' ἀνοίξῃς ὁ νοῦς
θῶ, νὰ θρέ-
ψῃς τὰ ψὴ ὀρώμενα.

ὦ! πόσον μεγάλο
ἄγαθόν, η ἔπιμονος αἰτιῆς
πρὸς τὸν θεόν!

Μετὰ τοὺς τρεῖς πειρασμοὺς
τοῦ κυρίου ἐν ἐρήμῳ. ἡ ἄγ-
γελοι ἦλθον κ' διακονοῦσαν
αὐτῶν. Τοῦτο συμβαί-
νει ἔτι ὁ νικηθεὶς τὰ τρία
μεγάλα πάθη, γαστριμαργία,
κενοδοξία κ' φιλαρχία ὑπὸ
ἀγγελῶν ὑπόσταται.

«ὕψωδια ὑπὲρ πάντα τὰ ὀρώμενα»!

«ἀνέβη θάνατος διὰ τῶν
θυρίδων», δηλ.
τῶν αἰσθησῶν.

Γνώρισε ψυχή μου τῶν ἀγίων
τὰ κειμήλια δια' νὰ
βλέψῃς τὰ δικά σου ἑκατόμα-
τα..!

Χριστούγεννα 1864. Μεγάλη
τρικυβία κ' χιόνι. Τώ μικρό
καϊκι χαροπαχώνει στ' Αίχαιο
κουτά στίν Τύνο. Ήταν ο
καπετάν Γιώργης από τή Νάσο
φορτωμένο κραβιά απ' τή Σαν-
τορίνη. Ο θοριάς βούλιασε
κ' έβγαζε τώ άρμπυρο, έβγαζε
κ' τώ τήμονι απ' τή βελόνια.
Οι άνθρωποι προφταίνανε κ'
ρίζανε τή βάρκα στ' Ιθάκη.
Οα κ' μπήκανε μέσα. Πίω
τ' ως τώ καϊκι βούλιαξε.
... η' βάρκα πύχαινε στ' έβ-
λε. Βκοταδι παντώ. Ο καπε-
τάν Γιώργης κ' άλλοι δύο σε
έρευνή καταβάτανη. Βρεχμέ-
νοι. Χωρίς έλπίδα. Κραίγανε
βάν τ' άμωρα. Τάσανε κ'
οι τρεις αν δωθύνε να χιόν
καλόγεροι. Ο θεός άκούσε τ'ς
προβωχές τ'ς. Βάν Σηφέρωθε
ο καιρός κακωθύνεψε ανέλπιστα
... ήταν στ' έβρο. Τ'ς ματέψανε
κάτι φαράδες. Μείνανε εκεί
τρεις ήμερες, πύχιδανε τή
βάρκα κ' με τ' άμωρα πύχαι
στ' Άγιο Όρος, χωρίς να είδο-
ποιήθ' αν τ' άπίτια τ'ς. Ο
Γιώργης έγινε μοναχός στ' αν
Άγια Άννα στ' έκλήτη, έγινε
κ' καλός άγιογραφός. Η γυναί-
κα του, τ' αν είχε γ' άμωρα
νο, μαυροφόρεσε κ' έκανε υπομο-
νη με τ' άμωρα παιδια τ'ς. Ο
καπετάν Γιώργης, έγινε, πατήρ
Γεραβίμος. Μετά από έξι χρόνια
πύχε στ' Νάσο στ' πατρίδα τ'ς
χωρίς να φανερωθεί, ποιος είναι.
Οι έπίτροποι τ'ς δώσαν ένα
δωματιάκι κ' άρχισε ν' άγιογρα-
φεί. Έβγαζε τή γυναίκα τ'ς κ'
τ' άμωρα παιδια τ'ς. Έκλυσε προβωχό-
ταν. Ο γιός του δούλεσε σ'
ένα τβαχαράδικο. Η κόρη
του. Πύχαινε κάθε τόβο στ'
δωματιά τ'ς, τ'ς φιλώσε τ'ς χείρι

κ' βούτιώκανε. Ήταν 6 χρονών,
η' καλλοπιτ'τα. Έκει π'ς
πύφανε κ' τ'ς νερό τ'ς τ'ς βέρ-
να, έπλενε κ' τ'ς πινέλα π'ς
Σωγράφιζε. Ο π. Γεραβίμος
βκούπιτε τ'ς δάκρυα τ'ς. Μια
ήμερα ήρθε η' γυναίκα τ'ς, τ'ς
φίλισε τ'ς χείρι, δέν τ'ς χιόνιζε
κ' τ'ς τ'ς υκ' άγιογραφεί τ'ς
εικόνα τ'ς άγ' Γιώργη, μυηκόδου-
ρα τ'ς βούτι τ'ς π'ς πινέλιζε.
... τ'ς παρηγόριζε να η' κ' λαιε
απ' τ'ς άλλη ήμερα άρχισε να
άγιογραφεί, στ' κάτω μέρος Σωγρά-
φιζε ένα καϊκι π'ς β' λιαζε κ' 3
ναναχός. Έγραψε: "Τ'ς ναναχός,
... υπέρ αναπαύσεως τ'ς δ' λ' τ'ς δ' ε'
Γεωργίος Άντρη υπέρ κατέπτε υ-
δατόβ' τ'ς τ'ς 25-12-1864 ...

Μετά από ένα μήνα έφυγε απ'
τ'ς Νάσο, έπιστρέφοντας στ' Άγιο
Όρος έγραψε στ' γυναίκα τ'ς
π'ς έμαθε από άλλο καλόγερο
στ' άμωρα τ'ς τ'ς κ' ε' να
στ' Άγιο Όρος, κ' να βτείη τ'ς
γιο τ'ς να τ'ς βρεί. Μετά
από λίγες ήμερες ήρθε τ'ς παιδι-
ο π. Γεραβίμος τ'ς καλόδεχτηκε.
Ο μικρός άλυπομουσός να δέν τ'ς
πατέρα τ'ς ... θ' άρθε, θ' άρθε. Είναι
στ' μοναχάρι τ'ς Ξηροποτάμι-
κ' βενταίτ'σε γ' τ'ς Νάσο
... γ' τ'ς, σ' τ'ς τ'ς. Ξαναρω-
τ'σε. Ο πατήρας κ' λαιχόντας
είπε: "Έγω είμαι παιδι μ'ς, ο πα-
τήρας ε'ς. Δ' άμωρα πινέλιζ' αν
δέν η' έβ' τ'ς ο θεός. Τ'ς τ'ς
δέν ε' β' άφ' ανός, έγω ε' μ'ς
ε' μ'ς π'ς κ' τ'ς τ'ς τ'ς.
Ο θεός είναι η' άποιον τ'ς
άμωρα κ' τ'ς χωρίς ν' άμωρα
ναι. Ο παντοδύναμος ε' λ' τ'ς
άποιον τ'ς με μετ' ανία κ'
όρδοξία. Γεννήται τ'ς
δέχεται τ'ς ..."

(τ'ς φώτη Κόντοχλο -
"καπετάνιος άγιογρα-
φος" - διήγημα).

Φύσις ἢ τριβοροφύοψω-
τος, εὐλογητός εἶ!

ἦχος Γ'
(τα' 12, φ,,)

φίλουαίκως φίλουαίκων
φλόγα φύλαττε, ἐν
φρουρᾷ φυγκκῆς, φυλατ-
τῶντων φύλα φωτός,
φύλουντος ἡμᾶς φιλαν-
θρώπου φωτοδότης.

ἦχος πλ. δ' (τα' 15, Ἰζα,,)

Ζηλωτῆς Ἰησον Ἰησων.
τῶν Ἰησων τῶν Ζηλοῦντος
θεοῦ, Ἰησοῦπως Ἰησων,
Ἰωχρηθαι τῶν Ἰων μὲ, τα'
Ἰοφερα Ἰ. Ἰαίνια. Ζῆδι ψυχῆ
μὲ, Ἰῶνθων, Ζῆτι τῶ Ζωοδότῃ.

ὡς φοβερός
ὁ τόπος οὐτος
τόπος → ἑκφοτόπος
→ = ὀρθοδοξίας
χώρος κ' ἰσο-
τοκαδορίας
ἔρχα.

ὡ
ἀγία
δοξα,
ὁ θεός.

Διαβάσει τὸ βίβλ τοῦ ἁγίου μὲ
παί, ἔκανα μιστῆνοτες, Δουλοῦθα
κ' ἄλλο, διαβάσει τῶν ἀποστόλων
δαῖος Μιταχίφους, ἐκταῦθα τὰ παύλα
χρῆσι μου πρὸς τὴν ἐκκοσμοτάτι καὶ
ἔλλα γονατοῦτι ἰσως ἄρην τῶ
"Ἐπεραγία ἰσοτῆκε εὐλοῦ ἡμᾶς,
ἡμῶν ἰσοχρηθῆναι ἡμῶν

Ἰα' κοινωνοῦθα, εὐλόγηθε μὲ, εὐχρη-
ρεθὲ μὲ κύριε!
κοιμηθῆκα, οὔτε κ' καταῖθα,
πάντως ἐρεθῆκα εἰς τὸ ἐκκοσμοῦναι
πρὸς ἡμερῶν ἐποροχογηθῆκα,
μυρῆς χιθῶνι, ταπεινωθῆ κ'
ἀγῆσι χριθῶν.. ὁ παπαγεραθῆκος
καθόταν φροῦντος τῶ ἐπιτραχιθῶ τῶν
... ἔχι ἡχρ γονατοῦτι μπροστὰ τῶ
εὐχρηθῆναι .. κ' μου ἔδοχε μὲ
περπαθῆναι μὲ κἀποιο λόγο ἀγῆσι
πρὸς τὸ εὐχρηθῆ ἑκάστο διαβάσει:
" Προβῶθου συνεχῶς εἰς τὴν θε-
οτόκον κ' οἱ μακαριθῆροι τῶ
θεοῦ θῶναι μαζί σου."

Λέει κ' μὲ τρεθῶντε θῶ ψυχῆ
ἀθῆλα νὰ τρεθῶ νὰ φωνῆθῶ νὰ
χοροθῶ.. ἀπὸ χερῶν, νὰ τῶ
ἀφραθῶν... νὰ τῶ φῶν..
ἔρχῆθα νὰ κῶνω τῶ θῶν-
ρο' μου .. ὁ παπαγεραθῆκος μου

εἶπε: "Ὅσο εὐχρηθῆρα ἐπιταχῆθῶ τῶν Μιτῆρη
Μιτῆρη τῶν ὀρθοδόξων, τῶν ἐπεραγία θεοτόκον
τῶθα νοιωθῆς τῶν ἐκκοσμοῦ, ἐρεθῆθῆκα, πηχῶ-
μῆνο, χριθῶ τῶ ἐκκοσμοῦ. Μιτῆρα ἀπ' αὐτῶ φωνῶ-
νῆ τῶ τῶν ψυχῆ ἢ ἐκπῆθα ἰα ὁ θεός βε' εὐχρηθῆ
κ' βε' δῆχῆται ὡς τῶν ἰθῶν, ὡς τῶν ἰθῶν.. ὡς
τῶν χιθῶνι ἐπὶ τῶ θῶν.. Διὸν διαρκῶν πρὸ
θῶ νὰ ἐξαθῆθῶνται κ' ὁ κόσμος, οἱ ἡρῆθῆτες, ἢ δουκῆθῆ
μου μὲς κυρῶθῶν παίρι. Πῆχῆ τῶν ἡχῆ κ' ὁ ἡχῶς
τῶν χερῶν θῶκοθῆ τῶ κουραθῆκα αὐτῶ θῶρη ἀπ' τῶ ψυχῆ
" ἡ ἡχῆ, αὐτῶ ἢ συνῶθῆθῆθῆ θῶ εὐχρηθῆ ἀφραθῆχοι, αὐτῶ ἢ
ταπεινωθῆ χριθῆ ἡμῶν κ' χερῶν. εἶναι τῶ χερῶσι
πῆθῶν. Τῶ μακαρία εὐχρηθῆθῆ κατῶθῆθῆ. ἢ πρῶθῆτα
ἀνθῆθῆ μῆθα θῶ, ὁ θεός τῶ νῶρα που μὲς θῶθῆθῶν, τῶρα
ἔχῶν χῆθα τῶν κακῆ δύναθῆ. μῆς τῶραθῶν ἀγῆθῆρο..
ἰατῆ ἢ δῆρα κ' ἢ πῆνα θῶ τῶ θεῶ κ' ἢ ἡμῶν τῶν
θεοῦ, ἐκποθῆ τῶν παρῶθῆ τῶν κακῶν θῶθῆθῶν

Κονζακιον ιχ β.
 Αρχιερατρησι Θεου, Λειτουργοι
 θειας δοξης, των ανθρωπων
 οδηγοι και Αρχηγοι Ασωματων,
 το συμφερον ημιν πρεβευσατε,
 και το μεγα ελεος, ως των
 Ασωματων Αρχιερατηρι.

Η εκια το σωμα φανερωθη, η
 αγαθεια το σωμα εζηνηται, ομοι-
 ως ε λογος ως εκια ταχθαι της
 αγαθειας του Χριστου.
 Η Ιουη της ψυχης το Πνευμα
 το Άγιον ειναι.

Τρεπαι η ανθρωπινη προαρεσις,
 ο δεξω γίνεται υιός βασιλειας
 η υιός απωλειας

.. Τινες θυτωντες θεου
 ανοιξε η δωρα ειδου των
 δουραρον κ' ειθαρον ..
 ως εν χηρα εκρατου.
 "Εωρην δουραρον",
 εκχευε η δωρα .. τότε
 δεχισαν πενθουντες να
 λεγον : "δουραρον
 εωρην κ' απωχεθα-
 ρην" .. ο οικονομ-
 ηκως τουτο γινε-
 ται δια να επιτη-
 τωθωμεν με προ-
 θυρια . ο δουρα-
 ρος δεικνυται προς
 τροπον της θυτη-
 σεως ..

Τι μακαριωτερον
 της φωνης εκεινης
 του προδρόμου, δεικνυοντος
 του κυριου κ' λεγοντος:
 "ιδε ο αβνος του θεου,
 ο αβνον των εμαρ-
 τIAN του κοσμου ;

αρωμεν το σωμα
 κ' ποιωθωμεν δυ-
 διαβητριον, δεζοντες
 εστανω πασαν ημων
 ενδωμειν κ' ερχεται
 το αυρανιον πυρ ..

επαρχουν ενα τοποι ειναι
 ως οποιους ερωτικηως ο
 χειτανος παρηγη των εχθρων,
 ωπος φωτος, ωπος θεοτους .
 φωτιθεντες κ' χωδαρμενοι πιητα-
 βιν . Βλεπεις εχει δεληρια η ψυχη
 να εαρεσθη των κυριου η να
 των γυνη ..

ο θεμελιος ως οδου προς θεον, η ε πο-
μονη, η ερητις, η ταπεινωσις,
πραυτις .. κ' δια τούτων
να κατακτηθη ο θεος
εις την ψυχην.

Ξενος ει ημιας γινεται ο κυ-
 ριος, πεινα κ' ειψα .. εη τροφη
 αυτου, η καρπειας - αγαθους
 ψυχας μας . -

Οσαι ψυχη, εταν
 ο κυριος δεν οδωει εν αυτη .
Οσαι εταν ο δευτοτος δεν αικει εις αυτην.
Οσαι γη μη εχουσα των εργατομενων
σαργων . Οσαι ψυχη μη εχουσα
 των αγαθων κυβερνητων Χριστων.